ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Проблема очима власкора

В'язниця — урок суворий

▶ СТОР. 6

Перспективи

Чи збудеться мрія Генсека?

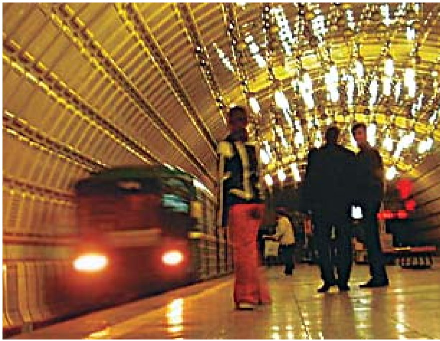

▶ СТОР. 7

Євроінтеграція

Шлях до ЄС неможливий без участі регіонів і територіальних громад

▶ СТОР. 8

№ 182 (5182) П'ЯТНИЦЯ, 30 ВЕРЕСНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Бібліотечним працівникам України

Щиро радий привітати вас і весь неозорий читацький загал зі Всеукраїнським днем бібліотек. Це непересічне, багатогранне свято інтелекту і гуманізму, одвічного людського потягу до глибин книжкової мудрості, знань, духовних скарбів свого народу і всього світу.

Високе призначення вашої професії, мережі бібліотечних установ було, є і надалі полягатиме у тому, щоб якомога краще й повніше задовольняти такі запити, слугувати піднесенню освіченості, інформованості, культурного рівня суспільства. Це потужна і незамінна єднальна ланка, міст між минулим та сучасністю, неоціненний засіб збагачення розумом та досвідом попередніх поколінь, надбаннями інших країн і народів.

Сердечна вдячність та низький уклін за те, що ви завжди на висоті свого покликання, попри всі проблеми і труднощі, яких ще не бракує. До важливих пріоритетів — своїх особисто і всього парламенту — відношу законодавче забезпечення таких умов, за яких суспільний престиж, матеріальне та моральне стимулювання бібліотечної справи були б максимально адекватними покладеним на неї ролі, функціям та завданням.

Щастя вам, здоров'я і добра!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Я ВАМ ПИШУ...

З електрички висаджують на півдорозі

Для більшості мешканців передмістя доїхати до Києва на роботу та повернутися додому — суцільний стрес! Ще донедавна електрички у напрямку Святошин—Тетерів були зручним і надійним транспортом. Та з кожним роком їх кількість зменшується. Вже дійшло до того, що їздять вони по одній на годину, а то й рідше. А це — страшенна тіснява, постійні синці і відірвані ґудзики.

Прикрощів додають і запізнення електричок, несподівана зміна розкладу їх руху та пунктів призначення. Кілька разів — без будь-якого попередження з боку залізниці — пасажирів узагалі висаджували на півдорозі: мовляв, електропоїзд уже їде в другому напрямку... Вартість проїзду зростає, а от гарантій своєчасного приїзду — жодної!

Оксана ЛУЦЕНКО
від імені тисяч обурених пасажирів.

Немішаєве
Бородянського району
Київської області.

Бюджет–2012: усі подані пропозиції зводяться до збільшення фінансування

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Комітеті Верховної Ради з питань бюджету триває напружена підготовка проекту держбюджету на 2012 рік до розгляду в першому читанні. Зокрема, до кінця нинішнього тижня робоча група планує завершити дискусії з розпорядниками коштів бюджету, а наступний тиждень буде присвячено аналізу та узагальненню пропозицій від інших комітетів та народних депутатів. У першому читанні проект держбюджету на 2012 рік планується розглянути вже 20—21 жовтня.

«Усі подані зауваження переважно зводяться до збільшення фінансування, але ми досі не отримали жодної пропозиції про те, де взяти додаткові кошти», — констатує голова Комітету Верховної Ради з питань бюджету Валерій Баранов. А це означає, що нинішнього року повториться минулорічна картина, коли комітет під час доопрацювання бюджету, маючи можливість перерозподілити витрати на ті чи інші соціально-економічні програми у розмірі 1,3 мільярда гривень, отримав пропозицій на 38 мільярдів гривень.

▶ СТОР. 3

Фот о Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку (зліва направо) — народні депутати Петро Мельник (заступник голови комітету), Владислав Лук'янов (перший заступник голови комітету), Валерій Баранов (голова комітету) і Павло Жебрівський (голова підкомітету з питань видатків державного бюджету)

ПОДІЇ

Двісті мільйонів євро на модернізацію гідроелектростанцій

Європейський банк реконструкції і розвитку прийняв рішення надати ПАТ «Укргідроенерго» під держгарантію кредит на 200 млн. євро строком на 15 років. Кредитну угоду учора підписали міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Бойко та керуючий директор з енергетики ЄБРР Ріккардо Пуліті. Ці кошти використають для реабілітації 28 гідроагрегатів на шести ГЕС Дніпровського каскаду, що допоможе продовжити термін їх експлуатації на тридцять років. «Ми вважаємо, що гідрогенерація буде грати ключову роль в стабільності енергетичного сектора України», — відзначив Ріккардо Пуліті після підписання угоди, **передає Укрінформ.**

Квартплата в Тернополі подорожчає на третину

Це рішення ухвалив виконком Тернопільської міськради. Мотивація влади — тарифи не переглядалися з 2008 року, за цей час подорожчали матеріали, електроенергія, газ. Тож з 1 жовтня городянам доведеться платити на третину дорожче за утримання житла. В окрему графу вирішено винести обслуговування ліфтів, збір за вивезення та утилізацію сміття. За словами міського голови Сергія Надала, це має поліпшити якість надання послуг. Мовляв, якщо погано працює ліфт, можна за це не платити, невчасно вивозять сміття — також. На жаль, чітких критеріїв щодо цього немає. На третину підвищити тарифи на свої послуги вимагає «Тернопільводоканал», а «Тернопільелектротранс» — підвищити плату за проїзд у тролейбусах з 1,25 до 1,50 гривні, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

КОРОТКО

■ У вересні 2011 року заборгованість у зарплаті в Черкаській області зросла порівняно з цьогорічним серпнем на 200 тисяч гривень. Загалом роботодавці завинили працівникам 15,3 мільйона гривень, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ 7 листопада з Харкова відкривається прямий авіарейс «Харків—Тель-Авів» **(УНІАН).**

■ На Закарпатті відбулись змагання кінологічних служб митних органів **(Укрінформ).**

■ У 2012—2013 роках побудують дві транспортні розв'язки на автотрасі Київ—Чоп, **повідомляє прес-служба Київської міської державної адміністрації.**

Гідрометцентр: близько 10 відсотків посадженої цьогоріч пшениці в Україні може бути втрачено (Bloomberg)

Домінанта суспільно–політичного життя України

Матеріали з виступу на науково-практичній конференції «Український парламентаризм: проблеми історії й сучасної політичної практики (до 145-річчя від дня народження М. С. Грушевського)». Київ, 29 вересня 2011 року.

Шановні учасники наукової конференції!

Тематика наукових зібрань буває різною. Є теми, присвячені практичним інтересам, і їхні результати цікаві лише вузькому колу науковців та фахівців. Є теми прогностичного характеру, історичної спрямованості, які також мають свою певну аудиторію. Є теми надважливі й прохідні, кон'юнктурні й нагальні, спрощені й понадміру ускладнені.

Тема «Михайло Грушевський» — особлива. Уже більше двох десятиліть їй не просто приділяється увага. Вона — одна з домінант суспільно-політичного життя України. Хоча в сенсі серйозного осягання її, треба сказати, прогрес не надто значний. Понад століття досліджують М. Грушевського зарубіжні вчені, але й вони спромоглися лише наблизитися до розуміння його.

Виявилося — набагато простіше поклонятися М. Грушевському, аніж його зрозуміти. І в цьому нема нічого дивного. Зрозуміти високу постать завжди надзвичайно складно, а тому до справжніх велетів духу люди тягнуться спочатку серцем, а вже згодом, вникнувши й заглибившись у сутність ідей і думок, сприймають розумом.

Сьогодні ми тягнемося до М. Грушевського серцем. З'являються пам'ятники, барельєфи, меморіальні дошки, відкриваються музейні експозиції. І не тільки в Україні. Пам'ятні місця, пов'язані з М. Грушевським, зустрічаємо в Австрії і Росії, Чехії й Польщі, Грузії й Франції. Готується до видання повне зібрання творів М. С. Грушевського; його іменем називають вулиці й почесні нагороди, грошові знаки й студентські стипендії; проводяться наукові конференції, як наша сьогоднішня, й організовуються кафедри грушевськознавства.

Звісно, все це добре й потребує дальшого творчого розвитку. Але дуже важливо, щоби за поширенням зовнішньої декларативності, утвердженням атрибутивності не відбулося підміни справжнього пізнання М. Грушевського. Сьогодні нашому суспільству вкрай необхідне осягання глибини його думки, практичне застосування його рекомендацій, порад, науково вивірених рішень. Сам він говорив: «Суд судить предків судом потомків і потомків судом предків, так як культ предків само собою переходить в обов'язок перед потомками».

У нашій пам'яті ще зовсім свіжі приклади осуду М. Грушевського. Засуджували бездумно, не знаючи його праць, не розуміючи, за що його потрібно критикувати.

Подібним чином, досить часто, поступаємо й сьогодні. Правда, тепер інша крайність — його славословлять. Але така хвала, якщо вона не базується на осмисленому розумінні величі М. Грушевського, — лише формальна даність. Таке поверхове возвеличення аж нічим не краще огульної критики. Це той випадок, коли, за словами М. Грушевського, предки мають судити потомків.

Оглядаючи масиви літератури з дефініціями: М. Грушевський — фундатор української державності, М. Грушевський — найвидатніший український історик, задумуєшся, а що, окрім гучних заголовків, переказу загальновідомих сентенцій, дають такі публікації? Що нового вони відкривають, які невідомі грані вченого висвітлюють? І чи такого дослідницького підходу потребують напрацювання Великого Українця?

Достеменно відомо одне: М. Грушевський вповні сьогодні не досліджений і не осягнутий ні як історик, ні як державний діяч. А його геніальна думка охоплювала не лише ці сфери людської діяльності. Ще чекають на своїх дослідників теми: М. Грушевський — археолог і археограф, теоретик і практик конституціоналізму, федералізму і державного будівництва взагалі. Зачекалися уваги теми: М. Грушевський — фундатор концепції національної культури і організатор української науки; М. Грушевський — мовознавець і літературознавець, белетрист і мистецтвознавець, етнограф і філософ.

У кожній із цих сфер він був якщо й не новатором, то принаймні провідним дослідником, високопрофесійним фахівцем. І це не новітнє констатування. Це думка його видатних сучасників. Мало кому вдається за життя заслужити такої високої оцінки з боку тих, хто й сам уособлював епоху.

І. Франко вважав, що «...діяльність Михайла Грушевського була головним осередком, коло якого згуртувалися відокремлені давні і нові сили. Українська історія, література, етнографія й етнологія, а за ними й інші науки... перестали лежати облогом, або ледве примітивно обробленим полем, як було досі... Коли сьогодні... життя розбуджує давно давлену надію кращої будучності народу найнещасливішого з нещасних — то історія колись згадає в тім переломовім моменті ім'я Михайла Грушевського, як того, що вказував українській інтелігенції нові дороги й охороняв її від ідейної блуканини та повторення знаних історичних помилок».

В опублікованій 1935 року у Львові роботі «Михайло Грушевський. Життя й діяльність» його талановитий учень І. Крип'якевич згадував: «Ще за життя Грушевського всі в нас відчували, що між нами живе хтось великий. Усі в нас дивилися на нашого історика як на незвичайну людину, як на вченого, що сміло може стати поруч найбільших людей науки у світі, всі ми подивляли його роботячість, а всі ми бачили в ньому одного з найкращих борців за єдність нашої нації.

Але ж усі заслуги Грушевського для нашого народу, вся його велич станули перед нашими очима ще тоді, коли його не стало. А це по його мученицькій смерти нам ясно зробилося, кого ми втратили...».

На жаль, це вже наша національна ознака: оплакувати тих, кого не стало, й одразу ж забувати про свій обов'язок перед ними. Обов'язок осягання їхньої величі, сумлінного студіювання їхніх напрацювань. Забуваємо М. Грушевського, що «суд предків може судити потомків». Звісно ж, мова йде не про ритуальне згадування, а про особливу відповідальність за безцінний спадок духовного набутку.

Як зазначав геніальний вчений і організатор науки, сучасник М. Грушевського, академік В. Вернадський: «Я вважав і вважаю, що Грушевський зробив величезну справу для відродження українського народу... Велика постать, щоб не казали, яка залишила глибокий слід у національній самосвідомості України. Як вона розгорнеться у майбутньому? Основне — не політичне, але величезне історичне і фактичне, що залишилося у його виданнях пам'яток і матеріалів.

Я думаю, що глибина його впливу після його смерті зробиться яснішою».

Сучасник М. Грушевського, президент академії наук України, академік В. Липський, відзначаючи його заслуги перед Батьківщиною, зазначив: «Ви стали відомі не тільки в межах України, не тільки в межах нашого Союзу, але й далеко за кордоном... В особі Грушевського ми маємо найкращого знавця України взагалі й одного із найвидатніших її синів».

Це було сказано не для красного слівця. У зв'язку з шістдесятиліттям ювілеєм та сорокаріччям наукової діяльності (чи не останнє пожиттєве відзначення) на адресу Академії наук України надійшло кілька тисяч вітальних телеграм і адрес. Практично з усіх обласних і більшості районних центрів України. Вітання прислали сотні бібліотек, десятки музеїв і картинних галерей, архівів і науково-дослідних інститутів, наукових товариств, хореографічних капел, художніх інститутів, заводів і сільгоспартілей.

Ювіляра вітали з міст і сіл України, Російської Федерації, Білорусії, Закавказзя, Середньої Азії.

Сотні вітань надійшло з відірваної на той час Західної України, десятків наукових товариств і вчених з Польщі, Німеччини, Австрії, Швейцарії, Словаччини, Чехії, Югославії, Франції, Італії, Нідерландів, Румунії, Угорщини, Великобританії, Ірландії, Фінляндії, Бельгії, Португалії, США, Латвії, Литви і навіть з далекої Австралії.

Може виникнути питання: що ж тут дивного — на ювілей прийнято надсилати вітання. Так, але не слід забувати, що не від такої кількості відомих вчених і наукових колективів. І ще одне — це було в 1926 році, коли, одразу ж після повернення в Україну в 1924 р. і, не дивлячись на охоронний лист («академік Грушевський обшукам, арештам і переслідуванням не підлягає»), агенти ГПУ пильно тримали його в полі зору, як і листування та контакти. Про це всі знали. А тому таке масове пошанування було не лише демонстрацією проти утисків М. Грушевського, а й визнанням його величі як ученого.

Шановні учасники наукової конференції!

Цей науковий форум присвячений українському парламентаризму як в історичній ретроспективі, так і з точки зору сучасності. Показово, що в ньому беруть участь відомі фахівці з дослідження наукового спадку М. Грушевського. Не перед такою аудиторією говорити, що і в цій царині досягнення М. Грушевського незаперечні. Починаючи з віче Київської Русі і, завершуючи українським парламентаризмом початку XX століття, М. Грушевський досліджував його на наявність цілісності народного волевиявлення і представництва, причини перервності, узгодженість і поєднаність моделі парламентської з українською моделлю системи права, особливості українських представницьких законодавчих механізмів і механізмів абсолютистського характеру в сусідів і т. д.

Тобто М. Грушевський порушував такий пласт проблем (і багато з них встиг вирішити), які сьогодні не під силу навіть цілим науково-дослідним інститутам.

Сподіваюсь, що учасники наукової конференції зібралися як для відзначення 145-річчя від дня народження М. Грушевського, так і з бажанням та переконанням у можливості зробити ближчим і зрозумілішим М. Грушевського, думки і ідеї якого мають бути не зашкарублим набором догматично висмикнутих цитат, а керівництвом до дій та практичного вирішення багатьох нагальних сучасних проблем.

Парламентаризм — явище багатоаспектне, багатолике, а український парламентаризм — проблемний, заполітизований, амбіційний. Як зробити його таким, щоб він толерував з мудрістю М. Грушевського, питання, на яке, сподіваюся, ви спробуєте відповісти в ході роботи вашої конференції.

Переконаний, цей науковий форум зробить свій поступний внесок у спільну справу вдосконалення парламентаризму в Україні.

Бажаю вам конструктивного діалогу, плідної роботи, вагомих напрацювань, які будуть запропоновані Верховній Раді України для поліпшення парламентської роботи.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Володимир ЛИТВИН: «Нині вкрай необхідно осягнути глибину думки Михайла Грушевського»

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин та його заступник Микола Томенко взяли участь у конференції з нагоди 145-річчя від дня народження Михайла Грушевського: «Український парламентаризм: проблеми історії й сучасної політичної практики». Захід організовано за ініціативи Верховної Ради спільно з Інститутом національної пам'яті. Участь у ньому також узяли понад 30 науковців.

Нині, за словами Володимира Литвина, є вкрай важливим і нагальним осмислення цієї теми. Оскільки пов'язана вона з проблемами парламентаризму. Голова Верховної Ради переконаний: допоки існує Верховна Рада — існуватиме Україна. Навіть незважаючи на те, що український парламент критикують і він має низький рейтинг довіри. Законодавчий орган, за його словами, розвиватиметься за демократичними принципами.

(Матеріал виступу друкується в цьому номері).

Зачепив глава парламенту й проблеми сьогодення. Зокрема, майбутніх парламентських виборів. За його словами, лише нещодавно з'ясувалося: норма про те, що змінювати законодавство про вибори можна не пізніш як за рік до перегонів, у вітчизняному законодавстві відсутня.

ЦИФРА

У радянський період у нас було 26 власних законів і 13 кодексів. Нині — 4 тисячі законів, із них 630 — системного характеру, понад тисяча — ратифіковані конвенції та угоди.

«Серед величезного масиву законів, учора ввечері вдалося з'ясувати, що такої норми не існує», — сказав В. Литвин. А це означає, додав він, що у нас така величезна кількість законодавства, що пересічному громадянину взагалі ніколи не розібратися в ньому.

У свою чергу Микола Томенко зауважив, що нині парламентаризм перебуває в критичній ситуації. Вона, за його словами, полягає в тому, що Верховна Рада в нинішньому статусі вичерпала себе. За словами М. Томенка, у 2012 році нам потрібен парламент, в якому будуть люди, що розуміються на законотворчості. За власними оцінками заступника Голови Верховної Ради, законотворчою роботою нині займаються 20—30 депутатів. Працюють із виборцями до 50 обранців. Решта — репрезентують або партійну складову, або захищають власний бізнес. У цьому контексті Микола Томенко зауважив, що Конституція Української Народної Республіки, за якою, щоправда, Україна не жила, дуже цікава. «Це чисто парламентська республіка. Із 83 статей 23 стосуються парламенту. Тобто задум, що це головний ключовий інститут — очевидний», — наголосив він. З огляду на це, переконаний політик, досвід Української Народної Республіки, зокрема щодо парламентської роботи, був би нам дуже корисний.

Олена ГОРБУНОВА.

Зліва направо: заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, представник Президента у Верховній Раді Юрій Мірошниченко під час конференції.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

З Кореєю активізуємо міжпарламентський діалог

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся із Прем'єр-міністром Республіки Корея Кім Хван Сіком (на знімку). Сторони обговорили двосторонні взаємини, зокрема, активізацію міжпарламентського діалогу та економічне співробітництво. Насамперед ідеться про партнерство у сфері енергетики, високих технологій, машино- і літакобудуванні, АПК, екології тощо.

Крім того, із Прем'єр-міністром Республіки Корея зустрівся і Президент України Віктор Янукович. «Регулярний діалог, який відбувається між нашими країнами останнім часом на найвищому та високому рівнях, сприяє і є запорукою переходу наших двосторонніх відносин на якісно новий рівень», — зазначив глава української держави.

Віктор Янукович підтвердив готовність нашої країни прийняти Президента Республіки Корея в Україні з державним візитом.

Кім Хван Сік подякував Президентові України за нагоду зустрітися. «Радий, що відвідую Україну в такий рік — рік відзначення її 20-річчя», — сказав Прем'єр-міністр Кореї. Він висловив задоволення динамічним розвитком двосторонніх відносин між Україною та Республікою Корея.

Подробиці зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина з Прем'єр-міністром Республіки Корея Кім Хван Сіком читайте в наступному номері газети.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Бюджет–2012: усі подані пропозиції зводяться до збільшення фінансування

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«У дискусіях, які робоча група впродовж останнього тижня проводить з розпорядниками бюджетних коштів, вимальовується така картина: якщо наявний у держави ресурс, умовно кажучи, становить 100 гривень, то нам для розв'язання проблем потрібно у 5—10 разів більше», — так голова бюджетного комітету В. Баранов оцінює потреби та можливості головного державного кошторису. «У цій ситуації кожен український уряд, якщо в країні спостерігається економічне зростання, вже традиційно розподіляє цей додатковий ресурс між усіма учасниками бюджетного процесу, причому насамперед ідеться про фінансування захищених статей — заробітної плати та соціальних програм. Не став винятком і бюджетний процес 2012 року», — констатує В. Баранов та наголошує, що без проведення економічних реформ ми будемо приречені й далі ходити по замкненому колу, причому з кожним роком це ходіння буде ще важчим.

Показовою у цьому плані стала зустріч членів бюджетного комітету з представниками Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства. Керівник міністерства Анатолій Близнюк одразу заявив: щоб зупинити обвал у житлово-комунальному господарстві країни, галузі потрібно близько 600 мільярдів гривень. Та оскільки в міністерстві чудово розуміють, що в бюджеті таких коштів немає, то попросили 27 мільярдів гривень.

А це означає, що у 2012 році йтиметься не про модернізацію, а лише про латання комунальних дірок. Це, між іншим, означає, що попри те, що одночасно з проектом бюджету Державна програма економічного і соціального розвитку України на 2012 рік та основні напрями розвитку на 2013 і 2014 роки залишиться звичайною декларацією. Принаймні в частині модернізації житлово-комунального господарства, бо хоч в програмі й наголошується на необхідності втілення у найближчі роки основних перетворень у цій сфері, та годі сподіватися, що без належної фінансової бази вдасться здійснити технічне переобладнання та підвищити ресурсо- та енергоефективність житлово-комунального господарства. «Ми узгодили подану урядом програму на наступні роки, але якщо фінансування передбачається у п'ять-шість разів менше від потреби, то як вона виконуватиметься», — зауважив заступник голови бюджетного комітету Петро Мельник.

Однак міністерство продовжувало наполягати на збільшенні фінансування ЖКГ. А. Близнюк під час дискусії в бюджетному комітеті наголосив, що міністерство «не переписуватиме свій бюджетний запит, бо розуміє, що рано чи пізно з нього можуть спитати, наприклад, коли йдеться про Бортницьку станцію аерації», що потребує негайної модернізації. Те саме можна сказати й про встановлення лічильників. «Якщо не буде фінансування, то їх також не буде», — констатував міністр.

До того ж все вказує на те, що ситуація тільки ускладнюватиметься. Вже зараз ЖКГ, виробивши на 16 мільярдів гривень продукції та отримавши 11 мільярдів гривень платежів, 10 мільярдів з них платить за газ. А що буде після можливого зростання ціни на газ? Бо якщо нині для підприємств ЖКГ тисяча кубометрів газу коштує 1300 гривень, то що буде у разі доведення вже в четвертому кварталі цього року ціни до 4 тисяч гривень за тисячу кубометрів газу?

Отож міністр пропонує називати речі своїми іменами. «Якщо ми бачимо, що цю ситуацію треба вирішувати, то потрібно виділити на це кошти, бо хоч нового Алчевська ми й не допустимо, але за таких підходів проблеми будуть», — припускає він.

Підбиваючи підсумки дискусії, В. Баранов наголосив, що поки що ситуація в ЖКГ є найскладнішою, а тому бюджетний комітет планує звернутися з цього питання до уряду, оскільки самостійно «глобально ситуацію із фінансуванням змінити не може».

Коментар голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Валерія Баранова:

— Маємо чесно сказати, що соціальні програми та різноманітні пільги з огляду на недостатність ресурсів ніколи не фінансувалися у повному обсязі. Чому? Бо коли ухвалювали ті чи інші закони, ніхто й ніколи не рахував і не думав над тим, як ці закони виконувати. Як наслідок, маємо катастрофічний дефіцит ресурсів. Тож сьогодні, здається, вже всім зрозуміла необхідність проведення глибоких реформ в усіх галузях. На жаль, попередні уряди обмежувалися констатацією цього факту, тому дуже добре, що нинішній уряд ці реформи розпочав. Звісно, можна критикувати як самі реформи, так і механізми їх реалізації, але, вважаю, що далі держава просто не може бездумно викидати гроші на вітер. Візьмімо такий приклад: нині в Україні більш як 400 університетів, з яких щонайменше половину можна ліквідувати, адже вони випускають майбутніх безробітних. Але при цьому ще й вимагають у держави фінансування. А навіщо державі фінансувати навчання майбутніх безробітних?

Як проводити реформи, ми також знаємо, бо цим шляхом вже пройшли країни Східної Європи. Чому ж ми досі не пішли цим шляхом? Та тому, що для цього потрібна сильна політична воля — образно кажучи, хтось має віддати себе в жертву, тому що це вкрай невдячна і непопулярна робота. Але ж маємо приклад країн Східної Європи, які, пройшовши через «шокову терапію», вже давно про неї забули та успішно розвиваються. У цих країнах також були мітинги і протести, але сьогодні вони вже не знають, що таке проблеми в житлово-комунальному господарстві, вони забули про таку медицину, за якої 8 копійок йде на лікування, а 92 копійки — на утримання медичної галузі. Так само у них не зустрінеш «нашої ситуації», коли кожен третій — пільговик. Тож замість вигадувати «український велосипед», нам треба брати велосипед, який іде, можливо, адаптувавши його до наших умов.

Ось ми обговорювали проблеми в житлово-комунальній галузі, котра вимагає сьогодні в десятки разів більше коштів, ніж може забезпечити бюджет. Але знову ж таки, якби ми були послідовними в реформуванні ЖКГ, то про більшість цих проблем вже давно забули б.

Оцінюючи підготовку проекту держбюджету до першого читання, скажу, що на рівні комітету ми не можемо запропонувати якихось глобальних змін. Проте поданий урядом документ відповідає нормам Бюджетного кодексу та враховує або враховує частково більшість положень основних напрямів бюджетної політики, які затвердив парламент. Зокрема, у законопроекті пропонується значно підвищити базові соціальні стандарти і гарантії, вирішується питання наближення розміру посадового окладу працівникам першого тарифного розряду на основі єдиної тарифної сітки до рівня мінімальної зарплати. А що стосується критики цього документа, то я завжди кажу — приходьте на засідання комітету і подавайте конкретні пропозиції. Зі свого боку комітет також готує пропозиції для уряду стосовно оптимізації деяких видатків, але тут мова може йти про один чи два мільярди гривень, що не вирішує якихось стратегічних завдань. Тому ще раз наголошую: кардинально змінити ситуацію можна лише проведенням реформ. Бо інакше продовжимо ходити по колу, додаючи щороку до пенсії 50 гривень, але хіба це щось вирішує?

Тож після завершення розгляду цього питання Бюджетний комітет планує підготувати та подати на розгляд Президента доповідну записку з пропозицією радикальних дій.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Під час засідання представники урядових та громадських організацій.

ФАКТ

А. Близнюк наголосив, що «бюджетний запит на 27 мільярдів гривень повністю підтверджено чинними законами та постановами уряду», однак якщо під час наради в Мінекономіки було підтримано виділення хоча б 11,5 мільярда гривень, то в поданому до парламенту проекті бюджету для потреб ЖКГ передбачено лише 1,9 мільярда гривень.

У НОМЕР

Тетяна Бахтеєва стала почесним громадянином Донецька

Таке рішення прийняла сесія міської ради шахтарської столиці. Підставою для присвоєння звання «Почесний громадянин міста Донецька» народному депутату України, голові Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я Тетяни Бахтеєвій стали високий професіоналізм та активна життєва позиція парламентарія. Міський голова Олександр Лук'янченко вручив народному депутату посвідчення, знак та стрічку почесного громадянина. «Для мене це — дуже висока честь та спонукання працювати ще з більшою віддачею. Моє серце належить Донецьку та його людям», — запевнила Т. Бахтеєва.

Депутати міськради також проголосували за присвоєння звання «Почесний громадянин міста» митрополиту Донецькому і Маріупольському Іларіону — «за самовіддану працю і плідне пасторське служіння, спрямоване на відродження духовності, виховання людей у дусі громадської злагоди, миру і патріотизму».

Ліна КУЦ.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Міжнародної конвенції з уніфікації деяких правил щодо накладення арешту на морські судна

Верховна Рада України **постановляє**:

Приєднатися до Міжнародної конвенції з уніфікації деяких правил щодо накладення арешту на морські судна, укладеної у м. Брюсселі 10 травня 1952 року, з таким застереженням:

«Україна зберігає за собою право не застосовувати положення цієї Конвенції до військових кораблів та інших державних суден, які експлуатуються з некомерційною метою».

Конвенція набирає чинності для України через шість місяців з дати одержання Міністерством закордонних справ Бельгії повідомлення про приєднання України до Конвенції відповідно до статті 15 Конвенції.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
7 вересня 2011 року.
№ 3702-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Грузії про повітряне сполучення

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Грузії про повітряне сполучення, підписану 10 червня 2010 року в м. Києві, яка набирає чинності з дати одержання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення Договірних Сторін про виконання ними внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання Угодою чинності, ратифікувати.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
7 вересня 2011 року.
№ 3703-VI.

МОЗ повідомляє, що вакцина для профілактики туберкульозу (БЦЖ) з наступного тижня з'явиться у пологових будинках України

На Кіровоградщині — один із найвищих показників сирітства в Україні, заявив уповноважений Президента з прав дитини Юрій ПАВЛЕНКО *(УНІАН)*

На краю прірви дефолту встигли зробити крок назад

28 вересня цього року могло стати чорним днем для вітчизняної фінансової системи, та й для країни загалом. Але до колапсу не дійшло. Міністерство фінансів України ввечері 28 вересня встигло провести найбільшу цього року одноразову виплату за облігаціями внутрішньої держпозики (ОВДП) на суму понад 3,5 мільярда гривень (приблизно 420 млн. дол.). Тобто сплатити внутрішній борг за облігаціями, випущеними у 2008 році під 15,6% річних.

А напередодні Всеукраїнський центр сприяння підприємницькій діяльності повідомив, що починаючи з п'ятниці, 23 вересня, Державне казначейство України зупинило рух коштів на всіх казначейських рахунках на центральному та місцевому рівнях. На думку фахівців центру, така ситуація вказувала на спробу акумулювати кошти, необхідні для погашення до цієї середи двох серій ОВДП. Спостерігачі попереджали: якщо борг до кінця дня не буде погашено, то Україна опиниться у стані технічного дефолту...

Нагадаємо, звичайний дефолт означає неможливість виконання позичальником своїх зобов'язань, що веде до його банкрутства.

У Міністерстві фінансів спростували можливість технічного дефолту. Чиновники розпалення пристрастей пов'язують із процесом прийняття Державного бюджету на 2012 рік.

Не погоджується із цим народний депутат від «БЮТ»-«Батьківщина» Андрій Сенченко. Він вважає, що державні фінанси України перебувають у критичному стані. Таку думку він висловив учора на прес-конференції в Києві. При цьому, за його словами, у середу, 28 вересня, Мінфін ледь не допустив технічний дефолт за двома серіями ОВДП, а у вівторок, 27 вересня, ОВДП поставили антирекорд, коли не отримали жодної заявки за всіма трьома серіями.

Однак українські комерційні банки не очікують серйозного «падіння» у зв'язку із другою хвилею фінансово-економічної кризи, вважає керівник відділу стратегії одного з банків Євгеній Зинов'єв.

— Ми просто зробили кілька сценаріїв розвитку банківської системи. Готуємося до різного перебігу подій: і до кризового, і до некризового», — зазначив він.

За словами експерта, не можна однозначно стверджувати, буде чи ні чергова хвиля кризи. Але він не виключає певну стагнацію, мляве зростання світової економіки. Мовляв, це триватиме кілька років, і подібний стан теж можна назвати кризою.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

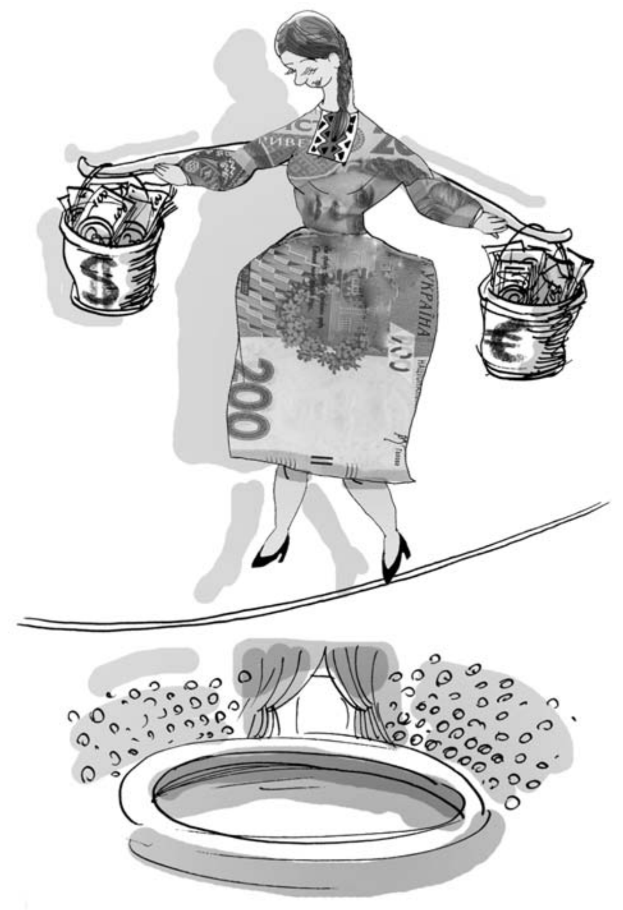

Дев'ять відсотків наших співгромадян шукають працедавців за кордоном

Більшість із них готові трудитися нелегально

Заради заробітку українці згодні терпіти поганих працедавців і йти на ризик. Такого висновку дійшли експерти компанії GfK під час соцопитування, проведеного в травні—червні 2011 року на замовлення представництва Міжнародної організації з міграції в Україні. При цьому «чоловіки та жінки недооцінюють ризик потрапити до рук работорговців, зазнати трудової чи сексуальної експлуатації», зазначив під час презентації дослідження голова представництва МОМ в Україні Манфред Профазі.

Щоб зберегти робоче місце, 24 % респондентів готові платити штрафи за помилки в роботі, 16 % допускають обмеження свого пересування, 11 % — несвоєчасну оплату праці та працевлаштування на нелегальне виробництво, 3 % згодні на вимогу роботодавця віддати йому свій паспорт.

Поступитися своїми правами, а інколи — й гідністю, людей спонукають злидні. Найбільше схильних до ризикованої міграційної поведінки спостерігається у регіонах з великою часткою населення, змушеного економити на елементарному — харчах і одязі.

За словами експертів, кожен десятий українець має досвід роботи за межами країни. Дев'ять відсотків планують виїхати на заробітки чи принаймні шукають таку можливість, причому близько третини з них погодилися б на нелегальний перетин кордону, а 78 відсотків — на нелегальне працевлаштування.

«Україна залишається однією з найбільших країн—постачальників «живого товару» в Європі», — нагадує Манфред Профазі. — За даними проведеного раніше дослідження, починаючи з 1991 року понад 110 тисяч українців постраждали від торгівлі людьми». За словами координатора протидії торгівлі людьми представництва МОМ в Україні Рут Крчмар, загальна обізнаність українців щодо цієї проблеми є досить високою: 92 % респондентів знають про сексуальну експлуатацію, 82 % — про трудове рабство. Проте 70 % наївно вважають, що їх це не торкнеться.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Кам'янчани помолилися разом

Свято подяки «За хліб, за мир, за Україну» відбулося в Кам'янці-Подільському. Його вже кілька років поспіль організовує Духовна рада міста, яка об'єднує настоятелів 13 релігійних конфесій.

Міська влада теж долучилася до проведення дня подяки. Мешканці охоче взяли участь у святкуванні та відчули на собі благодатну силу спільної молитви. По завершенню богослужінь у храмах міста прихожани різних конфесій у сквері «Гунські криниці» разом читали Святе Письмо та подивилися велику концертну програму. Свято подяки приурочили до 450-річчя Пересопницького Євангелія — справжнього духовного скарбу нашого народу, який надихав не одне покоління українських державотворців, громадських і релігійних діячів, науковців на нові звершення.

Віра ШПИЛЬОВА.

Здешевили елітне насіння

На Рівненщині для аграріїв на чверть здешевили елітне насіння: якщо торік за кожну тонну компенсували 450, то нині — 800 гривень. Це передбачено обласною програмою підтримки розвитку насінництва до 2015 року, видатки на яку цьогоріч збільшили в чотири рази. Через здешевлення елітного насіння зросла кількість бажаючих його придбати, що дозволяє нарощувати виробничий потенціал області. Під урожай наступного року селяни вже придбали 64 тонни елітного насіння озимої пшениці та 56 тонн жита. Скористатися програмою компенсації можуть й інші аграрії області, оскільки в обласній казні для цього ще є достатньо коштів, запевнили у Рівненській ОДА.

Олександра ЮРКОВА.

У цукроварів гаряча пора

Цукрові заводи України вже виробили 300 тисяч тонн цукру з буряків нового врожаю. Це на 35% більше порівняно з аналогічним періодом минулого року. Сезон виробництва бурякового цукру почали 64 підприємства. Заводи прийняли 3,95 мільйона тонн солодкого кореня, з яких переробили 2,65 млн. тонн, **повідомляє Укрінформ.**

На знімку: на Жданівському цукровому заводі (Вінницька область) розвантажують цукрові буряки.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На Полтавщині з'явився «компас для туристів»

На території заповідника «Поле Полтавської битви» відкрили перший у Полтаві інформаційно-туристичний центр. Ініціатором його створення стала підприємець Людмила Чирва, яка взяла на себе й фінансування проекту. Фахівці центру безплатно консультуватимуть гостей міста щодо туристичних об'єктів Полтави, підказуватимуть, яким транспортом до них дістатися. Продають тут і різні сувеніри, виготовлені полтавськими майстрами.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Книга відгуків і пропозицій є тепер і в лікарнях

Книги відгуків і пропозицій вирішено запровадити у лікувально-профілактичних закладах Тернополя. Інформацію, яку залишатимуть у них пацієнти та їхні родичі, періодично аналізуватимуть. Влада міста сподівається, що це дасть змогу виявляти найбільш гострі проблеми медицини і своєчасно на них реагувати, а отже — поліпшити якість обслуговування пацієнтів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЦИФРА

20 боєприпасів знайшли на території гімназії №1 у місті Прилуки Чернігівської області під час проведення земляних робіт. Місце знахідки охороняється. Учора було подано заявку на знешкодження небезпечних знахідок до місцевого управління МНС, передає УНІАН.

Стартував соціальний проект «Почуй мене!»

У Рівному стартував соціальний проект «Почуй мене!», що його реалізує мобільний оператор «Київстар». Він надає можливість мешканцям міста, які мають проблеми зі слухом та мовленням, викликати екстрені служби «101», «102» і «103» з допомогою SMS-повідомлень. Проект, кажуть представники компанії-оператора, має на меті привернути увагу суспільства до проблем людей з такими вадами та забезпечити їх безпеку. Окрім Рівного, така послуга доступна також у Києві, Вінниці, Житомирі, Білій Церкві, Козятині, Чернігові, Севастополі, Хмельницькому, Харкові, Тернополі, Сумах, Полтаві, Івано-Франківську, Дніпропетровську, Запоріжжі, Сімферополі, Львові, Кіровограді, Луганську, Кривому Розі, Миколаєві, Одесі та Ужгороді.

Вл. інф.

Тест для роялів

На початку жовтня в Луганській обласній філармонії відбудеться презентація роялів і піаніно родини Стейнвей. Для музикантів ця подія є знаковою. Компанія «Стейнвей енд санс» з виробництва роялів і піаніно заснована в 1853 р. Більше 80% всіх робіт при виготовленні інструментів, як і в попередні роки, виконуються вручну. У програмі презентації — тестування роялів і піаніно, а також виступ лауреатів всеукраїнських і міжнародних конкурсів.

Алла АНТІПОВА.

Три села знеструмив... кіт

У Тальнівському районі (Черкаська область) через аварію на електропідстанції відразу три села залишилися без струму. Коли на місце надзвичайної пригоди приїхали ремонтні бригади РЕМу, з'ясувалося, що причиною позаштатної ситуації став... кіт. Погнавшись за пташкою, Мурчик спричинив замикання в електромережі та пожежу. Тварина, на жаль, загинула від ураження струмом. А ремонтники за кілька годин відновили подачу електроенергії.

Лідія ТИТАРЕНКО.

За овочі з нітратами — штрафи

Понад півтори сотні приватних підприємців Хмельниччини були покарані штрафами за реалізацію продукції, в якій містились нітрати.

Їх виявили під час перевірок співробітники відділення гігієни харчування облсанепідемстанції. На прилавках у Дунаєвецькому, Городоцькому, Красилівському та інших районах фахівці відшукали хімічно забруднені моркву, огірки, капусту та буряк. Знаходили нітрати і в динях. Також під час рейдів виявляли овочі та баштанні культури без документів, що засвідчували б їх безпеку та якість. Цю продукцію одразу вилучали з продажу.

Ірина КОЗАК.

Будуємо суспільство на основі принципів толерантності

В українському суспільстві немає місця для расового насильства й агресії. Про це заявив Президент Віктор Янукович у зверненні до громадян у зв'язку з 70-ю річницею трагедії Бабиного Яру.

«Уже 70 років минуло відтоді, як восени 1941 року в Бабиному Яру окупованого Києва почалися масові розстріли мирного населення.

Тисячі людей різних національностей прийняли мученицьку смерть на цих схилах», — цитує Януковича прес-служба.

«Наш народ пройшов через багато страждань, пережив Голодомор і виніс тягар Великої Вітчизняної війни. Бабин Яр був однією з найжахливіших трагедій минулого століття», — констатував Президент. «Україна йде європейським шляхом. Ми будуємо наше суспільство на основі принципів демократії, гуманізму, толерантності й соціальної справедливості. У ньому немає місця для расового насильства й агресії», — заявив Янукович. «Шовінізм, ксенофобію й нетерпимість не можна побороти тільки силовими методами або політикою. Боротьба із цим злом має проходити через душу кожного з нас», — переконаний він. Президент запевнив, що, хоча час усе більше віддаляє нас від тих страшних подій, «пам'ять жива, пам'ять священна, пам'ять — вічна».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОФАКТ

Напередодні професійного свята — Дня бібліотекаря України — завідувачку бібліотеки села Рідного (Балаклавський район Севастополя) Зарему Аджитемірову привітав народний депутат Верховної Ради України Іван Вернидубов. Майже сотня книжок різних жанрів поповнили фонди сільського вогнища культури.

Фото Миколи МАГДИЧА.

На знімку: Зарема Аджитемірова (праворуч) ***знайомиться із книжками, подарованими Іваном Вернидубовим*** (у центрі).

Кременчуцькі вагони на іспитах

У жовтні Крюківський вагонобудівний завод презентує на Міжнародному салоні залізничної техніки в польському місті Гданськ вагон міжнародного класу габариту RIC. Це — європейські пасажирські вагони, у купе яких розміщуються два або три пасажири, а полиці складаються, як трансформери. Нині два такі вагони проходять випробування на українській та польській залізницях. До речі, в Європі схожих вагонів поки що немає. Українські виробники сподіваються, що за кордоном їхню продукцію помітять і належно оцінять. Окрім цього, як повідомляє «Кременчуцький телеграф», на заводі планують не лише модернізацію вагонів для київського метро, але й участь у виробництві трамвайних вагонів, а також ескалаторів для московського метрополітену.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Судитимуть директора технікуму, який позбавив студентів стипендії

У Красному Лимані (Донецька область) завершено розслідування кримінальної справи зі звинувачення директора технікуму, який позбавив студентів стипендії на суму 133 тисячі гривень.

Як встановила Краснолиманська транспортна прокуратура, керівник навчального закладу та водночас — голова стипендіальної комісії — фактично одноосібно прийняв рішення про підвищення середнього балу успішності із 4,0 до 4,2. Директор підписав наказ про надання стипендії лише тим студентам, які мають середній бал та вище.

Такий документ суперечив постанові Кабміну, за якою стипендія виплачується студентам із середнім балом 4,0 та вище. Внаслідок рішення керівника технікуму 74 особи не отримали належної стипендії. Зараз кримінальну справу направлено до суду.

Ліна КУЩ.

СПОРТ

На старті засиділися...

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий раунд. 2-й тур. 28 вересня.

Група Е. «Валенсія» (Іспанія) — «Челсі» (Англія). 1:1. «Байєр» (Німеччина) — «Генк» (Бельгія). 2:0. «Челсі» — 4 очки, «Байєр» — 3, «Валенсія» — 2, «Генк» — 1.

Група F. «Арсенал» (Англія) — «Олімпіакос» (Греція). 2:1. «Марсель» (Франція) — «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд). 3:0. «Марсель» — 6, «Арсенал» — 4, «Боруссія» — 1, «Олімпіакос» — 0.

Група G. «Зеніт» (Росія) — «Порту» (Португалія). 3:1.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — АПОЕЛ (Кіпр, Нікосія). 1:1. Голи: Тричковський, 61, Жадсон, 64.

«Шахтар»: Рибка, Срна, Кучер, Чижов, Рац, Гюбшман, Мхітарян, Тейшейра (Коста, 65), Жадсон (Едуардо, 81), Вілліан, Адріано (Селезньов, 76). **Тренер** — Мірча Луческу.

АПОЕЛ: Хіотіс, Пурсайтідес, Паулу Жорже, Олівейра, Боавентура, Пінту, Мораеш, Тричковський, Ягіч (Марсін, 58), Мандука (Хараламбідес, 7), Аїлтон (Соларі, 77). **Тренер** — Іван Йованович.

Рефері — Роберт Шергенгофер (Австрія).

Донецьк. «Донбас Арена». 47 014 глядачів. 14 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. АПОЕЛ	**1**	**1**	**0**	**3—2**	**4**
2. «Зеніт»	**1**	**0**	**1**	**4—3**	**3**
3. «Порту»	1	0	1	3—4	3
4. «Шахтар»	0	1	1	2—3	1

Група Н. БАТЕ (Білорусь) — «Барселона» (Іспанія). 0:5. «Мілан» (Італія) — «Вікторія» (Чехія). 2:0. «Барселона» — 4, «Мілан» — 4, «Вікторія» — 1, БАТЕ — 1.

Особливий інтерес до поєдинку в Донецьку підігрівали певні факти. Нагадаємо, що саме цей АПОЕЛ торік попсував нерви харківському «Металісту». А в першому турі поточного змагання обіграв «Зеніт». У свою чергу росіяни взяли гору над «Порту», якому два тижні тому програв «Шахтар». Отака, розумієте, виникла інтрига.

А ще більшою вона стала, коли гості відкрили рахунок у середині другого тайму. Щоправда, «гірники» дуже швидко відігралися, але на більше їх не вистачило. Одне слово, здобувши в двох зустрічах лише очко, «Шахтар», м'яко кажучи, засидівся на старті. І якою буде його подальша доля — сказати зараз важко.

А от наставник «Шахтаря» вважає, що його підопічні зіграли добре, а нічийний результат обумовлений слабкою реалізацією моментів.

— Десь не вистачило часток секунд, щоб занести м'яч у ворота. Ми грали із дуже організованою командою. Її футболісти мають досвід виступів на високому рівні. Було складно розкрити організовану оборону. Так завжди буває. Команда атакує безупинно 90 хвилин, а одна контратака призводить до пропущеного м'яча. Це Ліга чемпіонів. Ще раз зазначу, що АПОЕЛ — дуже гарна команда. Я про це говорив і до гри, і зараз можу повторити. Це португальсько-бразильська, а не кіпрська команда, у якій багато гарних футболістів. Що стосується наших перспектив, то попереду ще чотири зустрічі. Думаю, що ми матимемо можливості виправити становище.

***

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. 5-й тур. 28 вересня. «Леви» (Львів) — «Беркут» (Київ). 1:2 ОТ (0:0, 0:1, 1:0, 0:1). «Гайдамаки» (Вінниця) — «Білий Барс» (Бровари). 5:0 (1:0, 3:0, 1:0).

«Сокіл» (Київ) — 15 очок, «Беркут» — 11, «Леви» — 10, «Компаньйон» (Київ) — 9, «Донбас» — 8, «Харківські Акули» 4, «Гайдамаки» — 3, «Білий Барс» — 0.

Готуються до прийому гостей

В області активно готуються до Євро-2012. Очікується, що чимало гостей захочуть побачити Хортицю, дніпровські пороги, заповідники «Садиба Попова», «Кам'яна Могила» та інші визначні місця. За словами начальника управління культури і туризму ОДА Ірини Конаревої, в регіоні розробили та затвердили 80 нових туристичних маршрутів, за якими закріпили не тільки конкретні турфірми, а й екскурсоводів. До речі, спеціально до чемпіонату на Запоріжжі взялися підвищувати кваліфікацію фахівців турсфери, відкривши курси за спеціальностями «Менеджер готельного та курортного сервісу», «Краєзнавство: екскурсійна та туристична діяльність» і «Гід-перекладач».

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Запоріжжя.

ВІСТІ ЗІ ЛЬВІВЩИНИ

Відновлюють замки

Для відновлення Підгорецького замку потрібно близько 120 мільйонів гривень, — повідомив голова Львівської ОДА Михайло Цимбалюк. Останні три роки кошти на реконструкцію не надходили.

Для пришвидшення робіт за погодженням з Кабміном вирішили частково змінити функціональне призначення пам'ятки архітектури. Окрім туристичної інфраструктури, облаштують резиденцію, де Президент України проводитиме зустрічі з офіційними особами, відбуватимуться важливі державні заходи. Біля замку відновлять один із найстаріших постоялих дворів України, збудований 1740 року, в якому зупинявся Оноре де Бальзак.

На реставрацію замків Львівщини потрібно близько 250 мільйонів гривень. Хороша презентація дасть змогу перетворити їх на перлину туристичної індустрії. Тільки Золочівський, Підгорецький та Олеський замки щоденно відвідують 4—5 тисяч гостей. З часом замки зможуть самі заробляти на своє існування. До зими необхідно перекрити дахи, щоб пам'ятки архітектури не нищилися. Михайло Цимбалюк взяв під особистий контроль реконструкцію набрамної споруди в Золочівському замку. Після чого ні у кого вже не виникає сумнівів, що роботи будуть виконані вчасно.

Богдан КУШНІР.

«Битва модельєрів»

У Львові відбувся перший конкурс дизайнерів-студентів під такою назвою. Він проходив у рамках виставки «Стиль-2011» і завершився перемогою студентки Вищого професійного училища №11 з Червонограда Євгенії Криворот з колекцією «Французька весна». На конкурс свої роботи представили фіналісти змагання — дизайнери Вищого професійного училища №11 з Червонограда, Львівського коледжу легкої промисловості Київського національного університету технологій та дизайну та Львівського театру моди «Імпреза». Колекція «Queen» дизайнерів Львівського коледжу легкої промисловості, присвячена пам'яті відомого модельєра МакКуїна, завоювала друге місце, на третьому — колекція «Євро-2012» Львівського театру моди «Імпреза».

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

У виправному центрі, на відміну від фермерських господарств, розташованих в окрузі, поголів'я великої рогатої худоби не зменшується, а зростає. Зростають і надої. «Щодня здаємо заготівельникам до тонни молока», — розповів начальник виправного центру Павло ВОЗІЯН

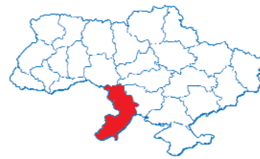

В'язниця — урок суворий, а не прогулянка під місяцем

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

На конверті листа в одеський корпункт «Голосу України» не було ні зворотної адреси, ні поштового штемпеля. Його доставляли в Одесу не один день. Пізніше, коли прочитав лист, стали зрозумілі й запобіжні заходи, вжиті його авторами. Написали лист засуджені за різними статтями Кримінального кодексу України, що відбувають покарання в 111-му Ширяївському виправному центрі. А в «Голос України» відправили його тому, що серед ув'язнених це найпопулярніша газета — її виписують 37 осіб.

І скаржилися в листі ув'язнені, що їх, громадян України, у місцях позбавлення волі відверто зводять у могилу, над ними знущаються, б'ють, не годують, не надають медичної допомоги. А керівництво виправного центру, йшлося далі, краде з державної скарбниці «по-чорному і в особливо великих розмірах». У листі були й суворіші обвинувачення на адресу керівництва виправного центру.

Природно, що про лист було негайно поінформовано прокурора Одеської області Ігоря Проценка. За його розпорядженням була створена комісія Одеської прокуратури з нагляду за дотриманням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах. Старший радник юстиції Олег Корнілов узяв розслідування скарги під особистий контроль. І в селі Орджонікідзе, де розташовується виправний центр, протягом тижня працювала група правоохоронців, перевіряючи кожен викладений у листі факт.

Якщо говорити коротко, то, за винятком двох фактів про непрацюючий міжміський телефон і відсутність гарячої води у вестибюлі їдальні, жодне обвинувачення на адресу правоохоронних органів не підтвердилося. А за підтвердженими фактами внесено акт прокурорського реагування на порушення вимог закону.

І наглядати, і виховувати

Зовсім поряд із міжнародною автотрасою Одеса—Київ, у селі Орджонікідзе розмістився 111-й Ширяївський виправний центр **(на знімку внизу)**.

Начальник управління державної кримінально-виконавчої служби України в Одеській області генерал-майор внутрішньої служби Олександр Адзеленко **(на знімку вгорі праворуч)** розповів «Голосу України», що на сьогоднішній день тут відбувають покарання 245 засуджених судами до обмеження волі.

— На відміну від ув'язнених, що відбувають строк покарання в колоніях і в'язницях, — пояснив генерал Адзеленко, — у виправному центрі засуджені перебувають без охорони. Вони працюють на виробництві, вільно пересуваються робочою і жилою зонам, за свою працю отримують зарплату. Вони проживають у трьох гуртожитках, можуть за бажання готувати собі їжу, купувати телевізори і холодильники, передплачувати газети і журнали. Одяг купують самі на будь-який смак. Семеро осіб хворі на туберкульоз, четверо — СНІД. Звісно, виправний центр — не курорт, за людьми, що перебувають тут, ведеться суворий контроль. Для порушників трудової дисципліни, розпорядку дня, за розпиття спиртних напоїв передбачено покарання в дисциплінарному ізоляторі строком до 10 діб.

ЦИФРА

**** На території Одеської області розміщено 7 установ виконання покарань: 4 колонії, 2 СІЗО, 111-й ШВЦ.***

**** У місцях позбавлення волі в Одеській області покарання відбувають 6600 засуджених.***

**** Вісім тисяч умовно засуджених перебувають під наглядом кримінально-виконавчої інспекції.***

Знайомство з постояльцями Ширяївського виправного центру розпочалося з відвідування тваринницької ферми. У свиновідгодівельному комплексі нас зустрів 32-річний Денис Чернишов, старший зміни **(на знімку)**. У недалекому минулому він випускник Південноукраїнського педагогічного університету, дипломований викладач англійської мови. Засуджений на чотири роки за хуліганство, у виправному центрі — 8 місяців.

— Поголів'я налічує понад тисячу голів, — розповідає Денис. — Кормами забезпечені на сто відсотків. Щотижня тварин оглядає ветеринар. Та й доярі наші набираються майстерності — корів перестали лякатися.

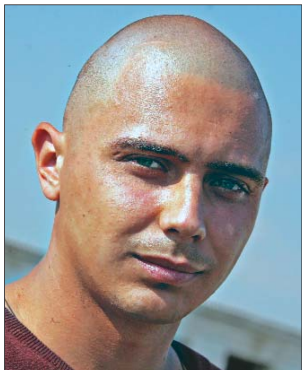

Тваринницьку ферму довелося відновлювати, як то кажуть, по цеглинці — перекрили дах, відремонтували загони, змайстрували грубку для обігріву свиней.

До речі, у виправному центрі, на відміну від фермерських господарств, розташованих в окрузі, поголів'я великої рогатої худоби не зменшується, а зростає. Зростають і надої.

— Щодня здаємо заготівельникам до тонни молока, — розповів начальник виправного центру Павло Возіян.

За 111-м виправним центром закріплено 6 тисяч гектарів землі, з яких 4800 гектарів — рілля, 1000 гектарів — пасовища і 200 гектарів займає лісосмуга. Врожай нинішнього року зібрано, середня врожайність зернових трохи більш як 20 центнерів з гектара.

По суті, Ширяївський виправний центр — це сільськогосподарське підприємство. Міцне підприємство. Воно бере участь у продовольчому забезпеченні виправних установ, розташованих на території Одеської області.

Із дня на день відповідно до Указу Президента України «Про амністію» Ширяївський виправний центр залишать 40 осіб.

— Ми бажаємо їм чесного життя надалі, — розповідає Павло Возіян. — Але для нас з їхнім звільненням виникнуть проблеми: селянська праця не допускає перебоїв, і тому тим, хто залишився, доведеться якийсь час попрацювати за двох.

Павло Возіян до призначення на посаду начальника виправного центру працював помічником-консультантом народного депутата України. Має досвід роботи з управління трудовими колективами.

То хто його підопічні — фермери за колючим дротом чи ув'язнені, які займаються сільгосппроботами?

— Відбування покарання в нашому виправному центрі треба заслужити, зароботи, — розповідає Павло Леонтійович. — І неправильно думати, що перебувають у нас «пухнасті» і добренькі дядечки. Серед моїх підопічних 23 особи вчинили навмисні вбивства, 6 осіб — розбійні напади і грабежі, а 33 засуджено за навмисне завдання тяжких тілесних ушкоджень. Та й в умовах обмеження волі деякі з них потрапляють у дисциплінарний ізолятор. Там побували цього року близько ста осіб, здебільшого за пияцтво і невихід на роботу. І тому в першу чергу ми вважаємо їх не фермерами, а людьми, засудженими за порушення закону, які відбувають покарання

Світло тюремних вікон не дозволить збитися зі шляху

Селищний голова Орджонікідзе Тетяна Дьяченко каже, що майже 300-тисячний бюджет сільради складається переважно із прибуткового податку на заробітну плату засуджених. Середня зарплата становить 673 гривні.

Так сталося, що майже за 30 років існування виправного центру місцеві жителі не просто звикли до нього і його мешканців, а вважають їх членами своєї територіальної громади. Із 12 депутатів сільської ради двоє працюють із засудженими. А серед жителів сіл Орджонікідзе, а також Жовтневе, Бердинове, Петрівське, що входять до складу сільської ради, сьогодні чимало тих, хто свого часу відбував тут покарання.

У виправному центрі довелося розмовляти й вислуховувати тих, хто втратив волю за рішенням суду. У кожного з них своя історія, своя життєва трагедія. Перше враження від цих зустрічей — люди покаялися у скоєних злочинах, мріють повернутися в родини, почати нове життя. Чи вдасться?

До Василя, він родом із Закарпаття, приїхала дружина і 13-річний син. Васиь відсидів на зоні 7 років, залишилося півтора, розраховує на умовно-дострокове звільнення. Він змайстрував простеньку кузню і сьогодні творить у ній дива — з-під його рук виходять куті ворота, люстри, канделябри...

Андрія Хусанова засуджено за «наркотичною статтею». Відсидів 2,5 місяця, Ігор Алдушин у виправному центрі два місяці, попереду — півтора року ув'язнення, Анатолій Кузьменко, бригадир пасічницької бригади, за вбивство відсидів у колонії 6 років, два з половиною року трудиться у виправному центрі. Вони не скаржаться на тяжкість покарання і вважають його справедливим. Усі вони абсолютно впевнені, що більше за гратами не опиняться ніколи. Хотілося б вірити.

Звісно, виправний центр не вписується у сформований стереотип в'язниці — тут немає грат, тут у теплицях вирощують лимони і гранати для засуджених, тут цвітуть троянди і б'ють фонтани, у клітках бігають фазани і граються дикі вовченята, що довірилися людям, у кімнатах живуть по двітри особи, а в готелі для родичів, що приїжджають відвідати ув'язнених, горить камін. Тут грають весілля. Але хоч би яка гарна була картинка — за нею залишається все-таки несвобода.

...гаються у приміщеннях для готування їжі засудженими і надійно прикріплюються за допомогою ланцюжка до стола.

Викликає здивування в деяких засуджених, що з ними не укладають трудові договори, мовляв, вони працівники, а вже в другу чергу — ув'язнені. Але відповідно до кримінально-виконавчого кодексу (стаття 60) між засудженим до обмеження волі та організацією, куди його відправлено для роботи, не укладається трудовий договір і на засуджених не поширюються в повному обсязі норми трудового законодавства, що регулюють правила прийому на роботу, звільнення й перехід на іншу роботу.

Виправний центр у Ширяївському районі кілька років тому опинився в дуже тяжкій ситуації — він руйнувався просто на очах.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Генерал-майор внутрішньої служби Олександр АДЗЕЛЕНКО, начальник управління кримінально-виконавчої служби України в Одеській області:

— У людей, яким за рішенням суду, обмежена воля, завжди присутній потужний стимул до звільнення. Тому ми підтримуємо їх у прагненні не «купити», як це траплялося іноді в минулі роки, а заслужити волю. Шлях до неї простий — зразкова поведінка, сумлінна праця, усвідомлення тяжкості скоєного злочину. Абсолютна більшість наших підопічних обирають саме такий шлях. Звичайно, рецидивіста навряд чи відбуття чергового тюремного строку наставить на шлях істинний. До всякої людини можна знайти свій ключ. У тому числі й до такої, яка переступила закон. Ну а головне завдання ми бачимо в тім, щоб навчити засуджених жити в суспільстві. Жити не за тюремними правилами, а за нормами суспільства. Так, згоден, злодій повинен сидіти у в'язниці. Але для нас важливо, щоб в'язниця в колишньому злочинці не засиділася.

Ну а як же свавілля тюремного начальства, про яке йшлося у скарзі, що надійшла до редакції?

Отже, ув'язнені скаржилися, що їм не дають можливості користуватися мобільними телефонами. Чинне законодавство забороняє засудженим зберігати, виготовляти, купувати мобільні телефони і пейджери. До тих, хто намагається в обхід закону все-таки користуватися мобільними телефонами, застосовуються заходи дисциплінарного стягнення, а телефони і зарядні пристрої вилучаються. 42 мобільники й 6 зарядок, вилучених в ув'язнених, зберігаються у службовому сейфі, їх повернуть господарям після їхнього звільнення.

Скаржилися засуджені, що їм забороняється користуватися особистими ножами для готування їжі. І ця заборона адміністрації спирається на вимоги закону. У службовій інструкції зазначається, що столові і консервні ножі маркіруються, зберігаються у приміщеннях для готування їжі засудженими і надійно прикріплюються за допомогою ланцюжка до стола.

Не в переносному, а в буквальному значенні слова: поля заростали бур'янами, техніку не ремонтували, а намагалися здати за гроші на металобрухт, засуджені голодували і, як то кажуть, жебрали в найближчих селах, худобу пустили під ніж. Рік тому після зміни керівництва ситуація потихеньку стала поліпшуватися. До ідеальної їй, звичайно, ще далеко, але вже сьогодні в колоніях Одеської області ув'язнені просто в черзі стоять, щоб заслужити право опинитися у трудовій комуні під назвою виправний центр. Чому? Дуже добре, просто душевно сказав мені про це засуджений Олександр: «Тут ми проходимо експрес-курс із підготовки до життя на волі, котру ми так чекаємо і котру побоюємося трішки. Тут нас знову вчать бути не ув'язненими, а людьми, яким суспільство простягає руку». Краще і не скажеш.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.
Фото автора.

ПЕРСПЕКТИВИ

Чи збудеться мрія Генсека?

Історія Дніпропетровського метро бере свій початок у далеких сімдесятих. Тоді його розглядали більше як стратегічний об'єкт, оскільки в місті вже працював флагман вітчизняного ракетобудування «Південмаш». Геологічна розвідка, проектування й початок робіт здійснювалися ще за Генсека всіх часів і народів, вихідця із Дніпропетровська Леоніда Брежнєва. Будували, як і все тоді в Радянському Союзі, — потужно й напористо, незважаючи на складність ґрунтів і дороженечу. Ніхто тоді не замислювався про рентабельність. Партія сказала треба — значить, треба.

Найкуціше у світі

Усе рухнуло зі смертю Генсека. До ідеї відродити метро повернулися лише в 90-ті, в період колапсу міського транспорту (тоді ще не було маршруток). І якимсь дивом побудували шість станцій, з'єднавши із Привокзальною площею віддалений район міста «Комунар». Відкриття метро відбулося у грудні 1995 року за великого скупчення народу.

Звичайно, ніхто тоді не припускав, що на цьому все й закінчиться. І Дніпропетровське метро стане найкоротшим, або, правдивіше буде сказати, — найкуцішим у світі. Його довжина становить лише 7,8 кілометра. Однак кажуть, що Книга рекордів Гіннесса чомусь віддає пальму першості Єкатеринбурзькому метро, довжина якого становить 9 кілометрів, що на 1200 метрів більше. Повнокровне Дніпропетровське метро залишилося тільки в плані — із трьома лініями, що зв'язують із центром віддалені мікрорайони й обидва береги Дніпра.

Валіза без ручки

Вийшло, що в такому вигляді метро нібито залишилося осторонь основного пасажиропотоку, а з появою маршруток і взагалі стало валізою без ручки. Про яку рентабельність може йтися, коли щорічно тільки для того, щоб утримувати його в більш-менш належному стані, необхідно 50—60 мільйонів гривень. Це без витрат на зарплати. Держава частенько «забувала» виділити ці гроші. Метробудівці страйкували. Та їх уже майже й не провалювався по колеса, і ніхто не знав, де це станеться наступного разу.

Кожен новий голова облдержадміністрації, який заступав на свій пост, насамперед обіцяв добудувати метро. І яких тільки інвесторів не шукали! То китайці, то німці, то датчани... Усе даремно. Велика надія була на землячку — Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко. Але вона теж не допомогла. Мало того, саме її вину-

залишилося — звільнилися. Місто опинилося сам на сам із практично нерозв'язною проблемою. Немає грошей — немає фахівців. Немає фахівців — нікому підтримувати діюче метро й уже прориті тунелі, які пролягають під самісіньким центром Дніпропетровська. Періодично виникали чутки, що незабаром весь центр провалиться, місто затопить. І їх не можна було назвати цілком необґрунтованими. Кілька разів у центрі Дніпропетровська транспорт

ватять дніпропетровці в тому, що втратили Євро-2012.

Побудувати не можна кинути

Але тепер це історія. А що ж сьогодні? В якому місці поставить кому у фразі «Побудувати не можна кинути» нинішній день?

Схоже, з'явився промінчик надії. Плани із добудування метрополітену керівники міста та області днями обговорювали з віце-прем'єр-міністром України Борисом Колесніковим.

— Нинішні темпи будівництва метро і техніка, за допомогою якої воно ведеться, нас не влаштовують, — заявив голова Дніпропетровської облдержадміністрації Олександр Вілкул. — Тому ми ініціюємо залучення кредиту ЄБРР із наданням державних гарантій.

Кошти, позичені в Європейського банку реконструкції та розвитку, підуть на завершення будівництва першої лінії метро. Три станції планують здати до 2015 року. Вони пройдуть під центральним проспектом міста і зберуть у себе основні пасажиропотоки. Четверту станцію — «Південний вокзал» — планують відкрити до 2016 року. Під цей проект хочуть узяти 236 мільйонів євро.

Щоб отримати кредит в ЄБРР, метрополітен передали в комунальну власність міста. Таким він залишиться й після будівництва, стверджують місцеві чиновники. Вони знайшли навіть фірму-підрядника для добудови нових станцій із сучасним устаткуванням. Вона з Росії. Справа лише за державними гарантіями.

Колись саме їх не вистачило Дніпропетровську, щоб стати одним із міст—учасників футбольного чемпіонату Євро-2012. Цього разу Борис Колесніков обіцяв позитивний результат на 99,9 відсотка.

А от чи збудеться мрія Генсека, покаже час.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Фото автора.

КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

Міський голова Дніпропетровська Іван КУЛИЧЕНКО:

— Розрахунки показують, що після добудови трьох нових станцій потік пасажирів збільшиться вдесятеро, метро вийде на рентабельність, і повернення коштів буде можливе за рахунок його діяльності. А якщо продовжити лінію до Південного вокзалу, а залізницею пустити міський поїзд від житлового масиву «Північний» до «Тополя» (північна й південна околиці Дніпропетровська), то потік збільшиться ще вдвічі. Тоді, за розрахунками фахівців, рентабельність метро зросте до 6 відсотків.

Зубатими залишаться не всі

РЕАЛІЇ

Профілактичні огляди херсонських хлопчаків і дівчаток засвідчують: у середньому кожна п'ята тутешня дитина шкільного віку потребує допомоги стоматолога. Та й кількість відвідувань дитячої стоматполіклініки говорить саме за себе — 195 тисяч на рік. Хоча існування єдиної спеціалізованої лікувальної установи на обласний центр із населенням понад триста тисяч осіб проблему не розв'язує. Але ж альтернатива була запропонована давно: національна програма профілактики основних стоматологічних захворювань на 2002—2007 роки передбачала відкриття власних стоматологічних кабінетів із сучасним обладнанням у всіх школах, розрахованих більш як на 800 учнів. Однак оскільки фінансувати закупівлі цього устаткування треба було бідним місцевим бюджетам, програма залишилася переважно «на папері».

Нове — це добре забуте старе

— За потреби в десять стоматологічних кабінетів як мінімум створити їх удалося поки що тільки у двох навчальних закладах — гімназії №3 та загальноосвітній школі №52. Сподіваємося до кінця нинішнього року відкрити ще один кабінет в одній зі шкіл густонаселеного Таврійського мікрорайону. Зараз підбираємо для нього приміщення в якійсь із одинадцятирічок з таким розрахунком, щоб відвідувати його могли й діти із сусідніх шкіл, не порушуючи навчального процесу, — розповідає головний лікар дитячої стоматполіклініки Херсона Наталя Номеровська. — Складність, однак, у тому, що комплект найнеобхіднішого обладнання для такого кабінету коштує не менш як сто тисяч гривень, та й ремонт приміщення «потягне» ще тисяч на десять. Гроші на ремонт проситимемо в міського управління освіти, а ось кошти на медичну техніку вибити з казни не вдавалося ще жодного разу. Віддаємо в шкільні кабінети вживані бормашини й крісла із самої ж поліклініки. Вони цілком справні і якісні, але вже, звичайно, не нові. А нові взяти ніде!

Історія зі шкільними стоматологічними кабінетами в Херсоні — наочний приклад того, як місцева влада ставиться до здоров'я земляків і до чого їх поволі привчають. У нас уже на підсвідомому рівні закріплюється розуміння: безплатна стоматологія — це коли лікують «чим гірше», а на якість треба обов'язково неабияк витратитися. Потім школярі стають старші, і вибирають уже вони самі, а не батьки: або платити за кожну пломбу по сотні гривень і більше, залежно від якості використовуваних пломбувальних матеріалів, або згадувати про стан зубів, тільки коли заболить. До речі, економічна політика в нашій стоматології стимулює саме останній варіант: видалити «кутній з дірочкою» коштує близько 40—60 гривень, причому зі знеболюванням. А якісна пломба «потягне» на всі 200—300 гривень. І навіть наші медики не вважають стан речей, що склався, правильним.

Прийшов карієс і все зіпсував

— У багатьох західноєвропейських державах правило профілактичних оглядів двічі на рік діє і для дорослих. Видатки на пломбування, лікування виявлених під час таких оглядах карієсів та інших захворювань ротової порожнини покриваються за рахунок медичної страховки або коштом держави. А за «позапланові» відвідування людям доводиться чимало платити: приватним способом один візит до стоматолога може обійтися в кілька сотень євро. Так держава стимулює турботу громадян про здоров'я власних зубів: не захочеш переплачувати — прийдеш на профілактичний огляд. А в нас останнім часом лунають голоси на користь того, щоб витрати на стоматологію в Україні повністю «перекласти» на пацієнтів, взагалі скасувавши профілактичні огляди за бюджетний рахунок навіть для дітей. Але рівень добробуту в нашій країні значно нижчий, ніж у Західній Європі. Відповідно, заплатити за якісну послугу може дозволити собі набагато менша кількість пересічних українців. Здоров'я нації це на користь не піде — рівень захворюваності пульпітами, пародонтозом обов'язково підвищиться. Усі ці небезпечні недуги починаються з малого, але варто їх запустити — й клопоту в майбутньому не збудешся, — упевнений заступник головного лікаря обласної стоматологічної поліклініки Херсона Валерій Бурлака.

З якістю стоматології в Херсоні нині немає проблем: на кошти, зароблені наданням «госпрозрахункових» послуг, поліклініки закуповують новітні пломбувальні матеріали, медикаменти, компактні рентгенівські апарати та іншу техніку. Один за одним відкриваються й приватні стоматкабінети — їх у місті вже десятки. Але куди подітися тим пацієнтам, яким просто не по кишені європейська якість лікування зубів і не хочеться дозволяти, щоб їх просто видирали? Чекати, коли держава «узаконить» медичну страховку? Але за цей час останні різці можуть випасти, і перетирати в роті хліб наш насущний доведеться беззубими яснами!

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фото Сергія ГУДАКА .

ТЕНДЕНЦІЇ

Не такі добрі ліки, як їх малюють

З початку року комунальне підприємство «Луганська обласна «Фармація» вилучило з обігу 16 тис. упаковок лікарських засобів.

Серед них — чай для дітей, у якому виявили грибок. Директор «Фармації» Віктор Бабасиньян припускає, що, найімовірніше, у виробника зламалася стерилізаційна установка, але він продовжував безсовісно випускати продукцію, ставлячи під загрозу здоров'я дітей. Примітно, що луганські фармацевти не залишилися байдужі до цього й відреагували своєрідним способом: виклали інформацію в Інтернеті, і цю компанію «розірвали в Україні на шмаття». Крім того, були випадки, коли фахівці «Фармації» виявляли в спирті дрібнодисперсне стекло. «Навіть ранку просто протерти — і то небезпечно», — коментує Віктор Бабасиньян. Траплялося, що підприємству намагалися продати препарат із сумнівними ферментами. Замість того щоб поліпшувати травлення, він не мав ніякого клінічного ефекту. Оболонка в цього препарату була зроблена так, що не розчинялася в потрібному місці. Але особливу небезпеку, за словами Віктора Бабасиньяна, становлять недоброякісні препарати, які повинні впливати на стан організму в критичних ситуаціях. Наприклад, при гіпер-

тонічному кризі. Якщо ж препарат недоброякісний, людина не зможе правильно розрахувати дозування, швидко змінити тиск, і це може призвести навіть до летального випадку.

На жаль, на Луганщині поки що не помітна тенденція до зниження кількості поставок неякісних ліків. Якщо за весь минулий рік «Фармація» вилучила з обігу 17 тис. упаковок, то з початку 2011-го їх було забраковано 16 тис. Однак інформацію про те, що в мережі реалізується до 30—40% недоброякісних препаратів, Віктор Бабасиньян вважає дуже перебільшеною. Наприклад, у «Фармації» цей показник становить усього 2%. «Тобто 16 тис. упаковок — це близько 2% товарообігу. Оптовики перевіряють поставки, бояться передати нам неякісний препарат», — пояснює директор. Він не виключає, що в приватних фірм, які не налагодили на достатньому рівні контроль якості, відсоток недоброякісних препаратів може бути вищий. Сьогодні «Фармація» тестує пробну партію спеціальних датчиків, які контролюють температурний режим під час доставки медпрепаратів.

До речі, комунальне підприємство «Луганська обласна «Фармація» одержало нову ліцензію на виробництво лікарських засобів, виготовлення їх в аптеках, оптову й роздрібну реалізацію ліків, а також нову ліцензію на право діяльності в сфері обігу наркотичних, психотропних лікарських засобів і прекурсорів. Одержання ліцензії — фактичне підтвердження компетентними державними органами того, що в аптеках і на складі підприємства дотримано всіх норм і вимог до зберігання, а також реалізації ліків.

Алла АНТІПОВА.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 182 (5182)
П'ЯТНИЦЯ, 30 ВЕРЕСНЯ 2011

Американські медики стурбовані зафіксованим у США спалахом лістеріозу — найсерйознішим за 10 років. Хворобу вже підтверджено у 72 осіб у 18 штатах *(Укрінформ)*

Сьогодні у Варшаві триватиме саміт «Східного партнерства» під головуванням президента Ради ЄС Германа ван РОМПЕЯ

Шлях до ЄС неможливий без участі регіонів і територіальних громад

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Масштабний міжнародний проект реалізували на Вінниччині: протягом чотирьох днів (12—15 вересня) презентували свій регіон у трьох країнах Європи — Франції, Швейцарії і Бельгії, в тому числі в таких поважних структурах, як Рада Європи і Європарламент.

У Берні, Страсбурзі та Брюсселі керівник делегації, голова облради Сергій Татусяк провів півгодинну слайд-презентацію Вінницької області: від її географічного розташування до конкретних бізнес-проектів. Учасники презентації відзначили практичність заходу, який, за словами єврочиновників, є основою для двосторонньої співпраці. Близько 300 із них прийшли поспілкуватися з вінничанами в будинку Ради Європи у Страсбурзі. Серед запрошених — 80 послів та дипломатичних місіонерів різних країн, представники європейського бізнесу, громадських організацій, діаспори. Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко подякував вінничанам за професійно організований захід, закликав європейських колег «подивитися на Вінниччину як на вікно в Україну».

ДУМКА УЧАСНИКА

Народний депутат України Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ:

— Вінниччина проводить євроінтеграційну політику державного рівня, і цей досвід заслуговує на увагу та поширення. Те, що робить Вінницька область, — це відчуття течії міжнародного курсу. У регіоні так само активно працюють над реформою місцевого самоврядування. Область реально претендує стати пілотним регіоном у проведенні реформи.

— Вінниччина відома насамперед своїми великими сільськогосподарськими можливостями та працьовитими людьми. Майбутнє Європи — це майбутнє регіонів, — наголосив міністр.

— Шлях України до євроспільноти неможливий без участі регіонів і територіальних громад, — зазначив голова Вінницької облради Сергій Татусяк. — Презентація Вінниччини в Європі — це продовження роботи, яку ми здійснюємо в області в питаннях євроінтеграції. На основі домовленостей, досягнутих із представниками національних урядів Швейцарії, Франції, Бельгії та європейських інституцій, обласна рада розробить цілісну концепцію співпраці на найближчі 5—7 років.

Проект реалізовано в рамках відзначення 20-ї річниці Незалежності України та з метою залучення області до міжнародної спільноти шляхом налагодження міжрегіональної співпраці з країнами Євросоюзу. Його організували та провели облрада, облдержадміністрація та Міжнародна громадська організація «Україна—Польща—Німеччина». У складі делегації були народні депутати України, обранці обласної та місцевих рад, керівники низки територіальних громад, районів, підприємств та організацій, підприємці, журналісти, а також учасники художньої самодіяльності.

«Ми вже не такі, які були за часів тоталітарної держави»

У проведенні заходу вінничанам активно сприяли постійний представник України при Раді Європи Микола Точицький, до речі, родом із Вінниччини, Надзвичайний і Повноважний Посол України у Швейцарії Ігор Дір, радник Президента України Марина Ставнійчук, Конгрес місцевих і регіональних влад Ради Європи. Його Генеральний секретар Андреас Кіфер зазначив, що Вінницький регіон активно стукає у двері Європи. «А хто стукає, тому відчиняють, — каже, усміхаючись, пан Кіфер. — Українцям треба активніше заявляти про себе. Для цього використовувати всі можливості. Покажіть, які ви є, що ви можете. Саме так це зробив регіон Вінниччини, і його побачили й почули. А це вже немало для продовження контактів у подальшому. Інколи на рівні регіонів можна досягти більшого, ніж на рівні держав».

Постійний представник України при Раді Європи Микола Точицький:

— Вінницька область перша так масштабно представила свій регіон у поважній європейській структурі. Учасники презентації отримали підготовлені відео- і дидактичні матеріали про можливості регіону і його природні ресурси. Набагато важливішим є спілкування за принципом: люди — до людей. Європейці не до кінця розуміють наш менталітет. Цьому перешкоджає рудимент минулого. Треба показувати їм, що ми вже інші, ніж були за часів тоталітарної держави.

У Брюсселі презентація відбулася за програмою Конференції місцевих і регіональних влад «Східне партнерство» під егідою Комітету регіонів Євросоюзу та Представництва України при ЄС. За словами представника Комітету регіонів ЄС Сілке Тоеншоф, в Європі виявляють великий інтерес до налагодження прямої співпраці з регіональною та місцевою владою України. Пані Тоеншоф стверджує, що наша держава є одним із ключових пріоритетів серед країн «Східного партнерства».

ДУМКА УЧАСНИКА

Народний депутат України Віктор КОРЖ:

— Проект вінничан — не випадковість, а закономірність. Це результат роботи, яку провели керівники області, депутати, бізнесмени. Завдяки людям, які вклали в проект душу, зусилля і кошти, ми протягом трьох днів дихали українським повітрям у центрі Європи, знайомилися з можливостями, які поки що не використовуємо в себе. Я особисто звернув увагу на високі стандарти в медичному обслуговуванні. Вінничанам є чого повчитися в європейців. Адже саме тепер в області реалізують пілотний проект реформи системи охорони здоров'я.

***Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко, Голова Вінницької обласної ради Сергій Татусяк, Постійний представник України в Раді Європи Микола Точицький, радник Президента України Марина Ставнійчук, народний депутат України третього скликання Олександр Шпак** (зліва направо).*

Вояж із задоволенням і не без моралі

Поїздка, що пролягла через шість країн Європи, викликала не тільки захоплення. Кожен із делегації ловив себе на думці: чому європейці живуть краще, точніше, набагато краще, ніж ми? Один із них так відповів на це запитання.

— Тепер журналісти матимуть можливість порівняти, як у них і як у нас, і на конкретних прикладах критикувати наших чиновників за неякісні тому, що лежав сніг чи їх руйнують підземні води. У гірській Швейцарії дорожнє покриття рівненьке, як стіл. У жодній із п'яти країн, де пролягав наш маршрут, немає таких поганих доріг, як у нас. Співрозмовник доречно нагадав відому фразу Отто Бісмарка про те, що навіть з поганими законами, але грамотними і вмілими чиновниками можна успішно керувати країною. Але якщо чиновники погані, не допоможуть найкращі закони. За його словами, досягти високих стандартів життя можна завдяки грамотному менеджменту. Саме цього не вистачає найбільше. Та ще й руки у багатьох липкі. Поляки, коли розповідали нам, як їм удалося добитися таких суттєвих зрушень, відверто зізнавалися: в них не розкрадають державу, тому й стає Польща багатшою. І свідомість треба змінювати. Бо навіть дехто із членів делегації робив усе так само, як удома. Наприклад, захоплювався чисто виметеною вулицею і туттаки кидав під ноги недопалок цигарки.

Без сумніву, надзвичайно корисним і повчальним став європейський вояж вінничан. Залишається міле керівництво. Скажімо, як після побачених якісних доріг можна сприймати пояснення наших фахівців, що дороги лишається чекати, коли ми, як то кажуть у народі, візьмемося за розум і досягнемо таких само стандартів життя, які мають європейці.

У Швейцарії воду можна пити навіть із... фонтанів

Швейцарія вразила найбільше. Її можна назвати країною спокою і благодаті. Тут відсутня звична для людей суєта, навіть у містах. Не побачили ми її ні в столиці Берні, ні в Женеві. Панував незвичний для журналістських колективів спокій у потужній бернській медіа-корпорації, де працюють чотири тисячі співробітників.

— Ви не дивуйтеся, це такий менталітет у швейцарців, — пояснив присутній під час розмови представник нашого посольства. — Вони не люблять суєти. Мабуть, тому тривалість життя у швейцарців одна з найвищих в Європі. Харчі якісні...

Під час обіду в їдальні в будинку Європейського відділення ООН у Женеві спробував мінеральну воду. Такої смачної не доводилося пити у нас навіть із найчистіших лісових джерел. Ми дивувалися, що в місті воду для пиття набирають із... фонтанів. «Вона настільки чиста, що можна не остерігатися за здоров'я», — пояснили нам. Саме в Женеві розміщено найвищий фонтан. Висота його струменя сягає 140 метрів. Цей політ води видно з будь-якої точки міста. Захоплення викликають чистота на вулицях і висока якість доріг. А поля настільки доглянуті, ніби намальовані на картинці.

***

Крім презентації, вінницька делегація взяла участь у засіданні «круглого столу» в Європарламенті та в Комітеті регіонів ЄС в Брюсселі. Відбулася зустріч із керівництвом провінції Ельзас (Франція). Сторони домовилися про можливість представлення вінницьких товарів на торговельних виставках в Ельзасі та участь у ярмарку місцевої Торговопромислової палати, виставкові площі якої становлять десять гектарів. Тут можна побачити товари і вироби з усіх країн Європи. Наша держава не бере участі в цій постійно діючій виставці. Вінничани перші спробують показати себе на найбільшому європейському ярмарку.

КОМЕНТАР

Сергій ТАТУСЯК, голова Вінницької облради:

— Одне із завдань нашої презентації — знайти партнерів обласній раді, територіальним громадам і громадським організаціям, а бізнесу — інвесторів. Ставили за мету ознайомитися з інституціями Ради Європи та Європарламенту, з європейськими фондами, новаціями в їхніх країнах. Тоді простіше налагоджувати вирішення наболілих питань через проекти, зокрема в рамках програми «Східне партнерство». Наш приїзд — це ще один сигнал для європейців про те, що ми готові до співпраці з країнами ЄС на всіх рівнях — від місцевого до державного.

На жаль, маємо розбіжності в законодавчому полі. Це теж стримує розвиток співробітництва. Наша держава ратифікувала Європейську хартію місцевого самоврядування, але законодавство не адаптувала до європейських стандартів. Після презентації та спілкування з дипломатами, представниками євроінституцій я відчув імпульс до подальших дій в питанні євроінтеграції. Проте зрозумів, які виклики та відповідальність чекають на нас, адже ми заявили про себе в Європарламенті, Раді Європи — інституціях, де найбільше переймаються розвитком місцевого самоврядування, правами людини та утвердженням демократії.

Віктор СКРИПНИК.

Страсбург—Берн—Брюссель.

Фото автора.

Вінничани перші спробують показати себе на найбільшому європейському ярмарку

1 жовтня – День людей похилого віку

Якого кольору старість?

За українським Сімейним кодексом, про старечньких родичів повинні піклуватися діти та онуки. Але чи завжди ми спостерігаємо це в житті? Скільки випадків, коли «вдячні потомки» ухиляються від своїх законних обов'язків, кидаючи старих напризволяще. На жаль, повну гарантію щасливої старості не дає і добре ставлення до батьків...

За даними Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України, у січні 2010 року 55 відсотків українських пенсіонерів (у цифровому еквіваленті — 13,7 мільйона) отримували пенсію не більш як 800 гривень. Забезпечити собі гідну старість на ці гроші досить складно. Хто подбає про старих, якщо вони не мають вдячних дітей та люблячих родичів? Українське законодавство пропонує декілька варіантів.

«Завжди будь доброю зі своїми дітьми: саме вони обиратимуть для тебе будинок престарілих»

Цей жарт американської актриси-коміка Філліс Діллер більше схожий на саркастичне пророцтво. Одним із вигідних варіантів піклування про себе на схилі років вважається укладання договору на довічне утримання. Але до нього пенсіонери вдаються нечасто. Як показує життя, люди бояться шахрайства, переживають за своє життя та здоров'я. Має вагу і той чинник, що після укладення договору довічного утримання людина вже не може в разі скрутної ситуації звернутися до інтернатських установ та скористатися їхньою допомогою. Розірвати цей договір досить складно. Тож для декого зручнішим варіантом є можливість скористатися державними допомогою та захистом — будинками престарілих. Крім державних, уже з'явилися й приватні пансіонати, які пропонують комфортніші умови, але є платними. На Луганщині, наприклад, усі двадцять інтернатських установ (дві з них — дитячі) належать міській комунальній власності. За рік вони обслуговують близько чотирьох тисяч людей.

Тут кожна історія — про самотність

Я вирішила навідатися до одного з луганських будинків престарілих. Чесно кажучи, морально до зустрічі готувалася довго, очікуючи побачити похмуру будівлю з не менш похмурими мешканцями. На щастя, мої «совкові» очікування себе не виправдали.

Помешкання тут чисті, досить затишні. Жахіть на кшталт невипраної білизни або голодних очей старих не бачила. Навколо будинку розбито невеличкий парк з акуратними клумбами та свіжопофарбованими лавами. Кожен тут був зайнятий своїм: хтось спілкувався з товаришами, хтось читав книжку, а дехто сидів самотньо, зануривтись у власні думки. Середній вік жителів пансіонату — близько 80 років. Але, незважаючи на солідну кількість свічок на торті, серед пенсіонерів трапляються справжні активісти й «бодрячки». І навіть у такому віці вони шукають і знаходять своє щастя, створюють сім'ї! Інші захоплюються якимось новим для них ремеслом чи заняттям і в такий спосіб урізноманітнюють інтернатські будні. Звісно, люди потрапляють сюди не від хорошого життя. Кожна людська історія просякнута болем втрат і самотністю.

Мотрона Савеліївна в пансіонаті вже восьмий рік. Подивувала її фраза: «Так, як тут, удома про нас ніхто піклуватися не буде». Подивувала і зачепила. Невже й правді ніхто?

— Чи є у вас діти? — запитую.

У відповідь отримую: ні, немає. З чоловіком прожила лише шість років. Тільки-но завагітніла, почалася війна, і його призвали на фронт. З війни чоловік так і не повернувся. Його було оголошено зниклим без вісті, тож навіть на могилці Мотрона Савеліївна не могла поплакати... Все чекала, чекала, заміж більше не вийшла. Народила доньку. «Чудова була дівчина», — згадує розповідачка. Разом із матір'ю працювала в залізничному депо. А ось заміж вийшла невдало. Після народження дітей — двох хлопчиків-близнюків — чоловік почав пити, піднімати на дружину руку. Одного дня, після чергової сварки, на роботі стався нещасний випадок. Якась проблема з регулюванням... і дочка потрапила під потяг. Мотрона Савеліївна взяла обох внуків під опіку. Зять не заперечував, більше того, навіть не намагався відстояти дітей.

«У мене поки що все нормально!»

— Не знаю, як я ті роки пережила, — розказувала Мотрона Савеліївна. — Заради дітей трималася. З грошима було скрутно, бо я вимушено покинула роботу на залізниці. Не могла бачити того місця... Найнялася прибиральницею. Час ішов, хлопці виросли...

У цьому місці своєї розповіді Мотрона Савеліївна почала плакати. Одного з онуків зарізали в бійці — вступився за дівчину. Про другого жінка взагалі нічого не сказала, лише: «Згинув він, зовсім згинув». Отак і лишилася вона одна. У літах, без власного дому, майже без грошей... Нині Мотроні Савеліївні 92 роки. Жити в пансіонаті їй подобається. Раз на місяць до неї приїжджає племінниця.

— Завжди привозить фрукти, солодощі, одяг, — посміхається жінка. — Та головне, що провідує, пам'ятає про мене... Спасибі їй.

Мотрона Савеліївна багато раз повторює, як їм пощастило із директоркою та персоналом — усі привітні, ласкаві. Ніхто не образить, не дорікне шматком хліба. Вона цілком задоволена. Але мені від цього заспокоєного голосу ставало страшно. Від цих людей віяло таким... християнським милосердям. Всепрощенням, якого ми навряд чи заслуговуємо.

Невдячність — найстрашніший із гріхів

Моїй оповідачці вже час було збиратися на обід. Коли ми підходили до ганку, то застали таку сцену: здоровенний хлоп'яга гучним басом щось розлютовано доводив маленькій бабусі, яка, немов та кульбаба на вітрі, колихалася, зачепившись за перила. Побачивши небажаних свідків, чолов'яга стих і, окинувши нас сердитим поглядом, пішов до виходу. Бабуся сумно дивилася йому вслід. Мотрона Савеліївна тихо пояснила мені:

— Розумієш, сьогодні пенсію привозили. Третину ми віддаємо інтернату на своє утримання, решту витрачаємо на свій розсуд. От деякі родичі й приїжджають... по гроші.

Я вже дійшла до воріт інтернату, коли з криками: «Галю! Галю!» мене смикнули за плече. Обернувшись, я побачила красиву, не таку ще й стару жінку. Посмішка на її обличчі вмить згасла.

— Ой, вибачте. Я вас із донькою переплутала. У неї волосся світле... давно не приїжджала.

...Залишала це місце з якимось душевним дискомфортом. Мені було соромно. За всіх тих, хто не в змозі піклуватися про своїх рідних. За тих, хто не хоче цього робити. Так, старість — не радість, та невдячність — найстрашніший із гріхів. А ще виникло величезне бажання зателефонувати батькам і сказати, як сильно я їх люблю.

«Ми тут не виживаємо, а живемо!»

В обласному геріатричному пансіонаті для ветеранів війни та праці співвідношення чоловіків і жінок приблизно 1:2, та живе ця велика родина мирно.

Вони знайшли своє щастя в інтернаті.

Один великий будинок: дні народження й інші свята — разом. «Ми тут не виживаємо, а живемо!» — казали мешканці пансіонату. І це справді так!

Пансіонат функціонує з 1988 року, мешкає тут сьогодні 301 підопічний, а розрахований він на більше. Як пояснила директор закладу Наталя Потапова, це перший рік такого недобору. А начальник головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації Елеонора Поліщук прокоментувала його причини.

— Два роки тому до інтернатських установ була велика черга, тож Луганська міська влада вирішила відкрити новий інтернат. Сьогодні він працює і має змогу розмістити до 200 ветеранів. Тож не потрібно переповнювати інші інтернатські установи. Крім того, продовжують працювати відділення перебування престарілих при територіальних центрах, де люди можуть отримати їжу, медичну допомогу і т. п. Слід урахувати й сезонний чинник: улітку, коли не потрібно сплачувати за опалення помешкання і є додаткова можливість прохарчуватися за рахунок городу, більшість пенсіонерів вважають за краще залишитися вдома. Взимку відсоток тих, хто звернувся по державну допомогу, зростає.

Хто винен і що робити?

Фактично єдиною причиною того, що старі люди потрапляють до інтернатських установ, є відсутність прямих родичів. Якщо людина непрацездатна, якщо вона не в змозі про себе піклуватися, достатньо оформити документи, написати заяву — й усе. Хоча з пансіонатами для пільгових категорій населення трохи складніше. Той самий обласний пансіонат розрахований на інвалідів війни, учасників бойових дій, учасників війни та ветеранів праці. Звісно, тут умови комфортніші, ніж деінде, але й потрапити сюди складніше. Якщо ж людина не належить до пільгових категорій, її можуть узяти до закладу на так званій «контрактній основі». Тобто тоді своє перебування слід оплачувати, а все це витікає у 2—3 тисячі гривень на місяць. Очевидно, що ця сума набагато перевищує розміри звичайної пенсії. Це, швидше, варіант для заможних родичів. Тому «контрактників» дуже мало. В обласному геріатричному пансіонаті для ветеранів війни та праці такий взагалі один. Обережність стосовно активного прийому «контрактників» директор пансіонату Наталя Потапова пояснила тим, що у більшості випадків платня за утримання ветерана з часом... просто перестає надходити, а зв'язатися з родичами стає майже неможливо.

На моє запитання, що ж потрібно для зміни ситуації на краще, Елеонора Поліщук відповіла:

— Не можу сказати, що проблема в коштах. Головна проблема... в самотності цих людей. Вони вважають себе нікому не потрібними. Є виділені кошти, є волонтерські загони. Та немає простої уваги до людей. І важливість цієї проблеми потрібно ще донести до громадськості.

За 2010 рік Міністерство фінансів України на установи соціального захисту в Луганській області виділило 82264,9 тисячі гривень. Обласна рада не залишилася осторонь і додатково виділила 18337 тисяч гривень. Цього року обидві цифри збільшилися.

Ганна МІРОШНІЧЕНКО.

Фотоетюди Дмитра БОГДАНОВА.

А ЯК У НИХ?

У деяких країнах, наприклад, у Грузії, взагалі немає проблеми з інтернатськими установами для престарілих. Тому що самотні пенсіонери там (у всіх значеннях) «на дорозі не валяються». За планами грузинського уряду, навіть дитячі інтернати планується ліквідувати до 2013 року, щоб кожна дитина росла якщо не в родині, то в умовах, наближених до родинних. Може, і нам слід приділити цій проблемі більше уваги?

РЕПЛІКА

І донині невідомо: то коли ж?

Проблеми банківської системи в Україні призвели до запровадження в багатьох банках тимчасової адміністрації. В АТ «КБ «Володимирський» (Суми) перший призначений адміністратор обіцяв відновити нормальну діяльність фінансової установи упродовж двох-трьох місяців. А коли працівники обласної адміністрації, керівники податкових та правоохоронних органів поцікавились, а де ж гроші від продажу банківського майна, то представник пообіцяв «розібратися». Утім, не «встиг», оскільки був відкликаний у пенати Національного банку України. Замість нього у спішному порядку призначили нового тимчасового адміністратора. Як і попередник, він пообіцяв «поставити банк на ноги» протягом одного кварталу. І справді, за справу взявся зі знанням справи. Із вкладниками переоформили договори на нові терміни, й тим самим продовжили існування банку на деякий час. Ще багато після нього «академіків» піднімали «цілину» у «Володимирському». Аж ось прийшла звістка про те, що банк викупив котрийсь із донецьких бізнесменів. Проте чи буде банк за нового власника повертати депозити — не зрозуміло, бо, бачите, отримав від попередника неправдиву інформацію про фінансовий стан установи. Після цього НБУ призначив у «Володимирський» вже іншого тимчасового адміністратора — співробітника сумського управління НБУ Сергія Березу. Що було далі — розповідати нецікаво, адже вкладники кажуть, що своїх грошей так і не одержали, а серед них 80 відсотків ветеранів війни та пенсіонерів, а це близько 13 тисяч осіб, яким гроші потрібні сьогодні, а не на тому світі.

Вкладники створили організацію під назвою «Рубікон», телефонними дзвінками і листами почали атакувати НБУ, Президента України. Членам «Рубікону» пішли численні відписки, які нічого позитивного вкладникам не обіцяли. Ось лише одна з НБУ на колективне звернення вкладників «Володимирського»: «...З метою створення сприятливих умов для відновлення фінансового стану банку повністю введено мораторій на задоволення вимог кредиторів строком на 3 місяці — з 01.02.2011 до 30.04.2011...». Але за два попередні роки таких «мораторіїв» було вже кілька, а на дворі вже давно осінь. Такою ж епохальною відпискою «ощасливило» керівництво НБУ і голову Сумської облдержадміністрації Юрія Чмиря, стурбованого ситуацією, яка склалася в АТ «КБ «Володимирський».

Ось так протягом двох років, незважаючи на допоміжні вливання коштів, банк не зміг відновити нормальну роботу.

Проте з'ясувалося, що вихід є. В одній з обласних газет у декількох номерах з'явилося таке оголошення: «Допоможу повернути депозит з банку «Володимирський» і... телефон. Декільком вкладникам, кажуть, невідомий «благодійник» начебто допоміг. Не безплатно, зрозуміло, адже 20—25 відсотків від суми повернутого вкладу він забирає собі. Так би мовити, «за адвокатські послуги». Можливо, і не без корисливої участі працівників банку. Один із вкладників каже, що так повернув 100 тисяч гривень із 125 тисяч. І задоволений. Причому «благодійник» попередив, щоб П. «тримав язика за зубами». На мітингу протесту, який відбувся 15 червня під стінами «Володимирського», кілька вкладників, котрі буквально «вирвали» з банку гроші таким само «макаром», розповіли, кому і скільки довелося дати «на лапу» за повернення депозиту. 15 червня до мітингувальників вийшов тимчасовий адміністратор Сергій Береза і заявив, що НБУ надіслав у банк «Володимирський» постанову — віддати людям гроші. Коли вкладники запитали: «А коли?», зависла тиша.

І донині невідомо: то коли ж?

Алла КРИГАНОВА,
Владислав ЖМУРКОВ.
Суми.

Не лишіть сам на сам з бідою

ЛИХО З НЕБА

Ще 28 травня о пів на дев'яту вечора з трьох сторін на наше село почали насуватися хмари. Зустрілися — якраз над нами. Спочатку пішов дощ, а потім — град. Дрібний, а далі більший і більший. Градини були завбільшки, як волоські горіхи, а інколи, як курячі яйця. Згодом півсела Набережного і частина села Боремель були густо засіяні крижаним «зерном». Далі чорна хмара завдовжки зо три км і завширшки півтора км пішла на Хрініцьке водоймище, у селі Липа (це вже Горохівський район Волинської області) вже йшов зливовий дощ.

Той град побив нам усе, що було на руті. Дерева голі, немає ні листя, ні плоду. Сільська рада на другий день уже визначила комісію і склала списки постраждалих. Негода вщент знищила 92,55 га зернових, 9,03 га картоплі, 5,10 га буряку, 1,5 га кукурудзи, 3,04 га овочів. Льодом вкрило землю на 10—15 см. Град пролежав два дні, аж поки сам не розстав...

Прохання у нашої громади: до виконавчої гілки влади, до народних депутатів Верховної Ради! Допоможіть після збирання тим, хто постраждав від граду, — нам по пільгових цінах зерно для утримання свого господарства.

Георгій ДАНИЛЮК,
депутат сільської ради.
Боремель
Демидівського району
Рівненської області.

«Смугасті» будинки на нашій вулиці

ЖИТЛО МОЄ

Якщо тротуари та будинки (не тільки з фасадного боку) у провулку В. Катаєва привести в належний вигляд, то наш район біля Куликового поля був би схожий на місто-курорт Карлові Вари. А поки що

на нашій вулиці можна зустріти «смугасті» будинки, в яких одну частину фасаду пофарбовано в яскравий жовтий колір, а іншу, незрозуміло з якої причини, — пропущено. За недоглянутою частиною будинку — знову свіжа фарба.

Ідучи по провулку, ви, не заходячи в будинок, точно визначите матеріальне становище мешканців та ставлення влади міста до різного стану громадян, які проживають у ньому.

Та хіба мешканці, а не місцеві органи влади, повинні відповідати за фасади будинків?

Судячи з вищенаведеного прикладу, одеській владі це байдуже. А мешканцям, які живуть за межею бідності, виконати це завдання не під силу. За такого ставлення до свого міста ми ніколи не будемо схожими на європейський курорт.

Людмила ОПРОНЕНКО.
Одеса.

Україна — Русь, а ми всі — русини

ТОЧКА ЗОРУ

«Україна» — це назва території, яка потім закріпилася за нашою державою. Вперше її використали в 1918 році. Тоді вона ніякого національного навантаження не мала, адже на нашій території споконвіку живуть руські люди. Свою державу вони називали Київська Русь, а державну мову — руською. Після втрати державності колонізатори не позбавляли нас національного самовизначення. Була примусова асиміляція до мов колонізаторів, але заміни національної назви за територіальною ознакою не було. В Російській імперії нас називали малоросами, а в Польщі, Австро-Угорщині та Румунії зберігалася споконвічна назва — русини. До того ж ні Тарас Шевченко, ні Іван Франко, жоден із класиків колоніальної доби не називав нашу мову українською.

Територіальна ознака «українці» почала використовуватися замість національної назви «русини» зовсім недавно, під час Першої світової війни 1914—1918 років. Тоді військовополонених в австрійських концтаборах розподіляли за національностями і віросповіданням. Тих, хто визнавався русином і греко-католиком, австрійці відправляли на фронт так само, як і своїх підкарпатських русинів-уніатів. Закарпаття тоді було колонією Австро-Угорщини. Українським русинам, особливо уніатам, у тих таборах було доцільно називатися українцями, бо такої національності серед підданих Австро-Угорщини не було. Таких полонених австрійці на фронт не відправляли.

Першими себе стали називати українцями русини Галичини, уніати, які опинилися військовополоненими в австрійських концтаборах під час Першої світової війни.

Це вже потім цю підміну національної назви на територіальну ознаку використав Ленін. Більшовики одразу «перехрестили» всіх малоросів на українців. Та й російським українцям не подобалось називатися малоросами.

Коли нарешті всі русини стали українцями, Галичина та Буковина — в 1939, а Закарпаття — в 1945, вони стали громадянами СРСР, де державною мовою визнавалась тільки російська. А від 24 серпня 1991 року українцями стали всі громадяни України будь-якої національності. Та державотворча нація і її мова залишилися позбавленими своєї споконвічної національної назви. Тоді не вистачило розуму назвати свою державу Руссю, корінне населення русинами, а державну мову руською. Йдеться про єдину національну мову, яка покликана об'єднувати багатонаціональну державотворчу націю.

У світі немає жодної державної мови за територіальною ознакою замість національної назви, а Україна в Конституції узаконила забуття споконвічної національної назви своєї державної мови. Згадайте історію США, де населення майже повністю складається з різномовних емігрантів. Там засновниками державотворчої нації стали англомовні емігранти. Американці ж могли назвати свою мову американською, але ж не посміли. Бо державотворчу націю об'єднує національна мова, а не спільна територія.

Євреї розпорошені по всьому світу, але ж умудрилися відродити свою державу навіть через 2000 років після втрати державності, тому що зберегли національну мову. В Ізраїлі є проблема двомовності: іврит та idиш. Ця мішанина є наслідком багатовікової бездержавності. Аналогічна проблема двомовності є зараз і в Україні, але ще гірша. Державну мову влада визначила за територіальною ознакою замість національної. Водночас сучасна російська мова, якою спілкується чимало українців різних національностей, і русинів теж, це — мішанина нашої руської мови з татаро-монгольськими та угро-фінськими. Та от тільки в Ізраїлі громадяни добровільно прагнуть говорити на івриті та позбавитись мішанини з idишем, а в Україні, навпаки, більшість розмовляє російською мішаниною, а державною мовою користуються лише примусово...

Україна — це Русь, держава русинів, і державна мова повинна називатися руською. Українська в нас земля, а не мова.

Державотворча нація і державна мова повинні мати національну назву, а не успадковану за територіальною ознакою. Інакше замість державотворчої нації може бути тільки безнаціональне населення, яке черговий раз втратить свою державність.

А. ПИСЬМЕНИЦЬКИЙ.

Кредитні спілки занапастив недолугий закон

І ЗНОВУ ПРО ВТРАЧЕНІ ЗАОЩАДЖЕННЯ

Кредитні спілки в Україні створювались для надання фінансових послуг окремим громадянам, а також для підтримки малого та середнього бізнесу. Перші з них почали з'являтися у 1992 році. Й до 2001-го їх діяльність регулювалася відповідно до Указу Президента України № 377/93 від 20.09.1993 р. «Про тимчасове положення про кредитні спілки в Україні». Зараз кредитні спілки здійснюють свою діяльність згідно з законом України № 2908-III від 20.12.2001 року. Регулює їх діяльність спеціальний орган виконавчої влади — Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України. До складу Держфінпослуг України входить Департамент з нагляду за кредитними установами, що здійснює контроль за діяльністю кредитних спілок на території України. Цей самий орган державної виконавчої влади видає ліцензії на діяльність кредитних спілок.

Ось яка вертикаль нагляду вибудована, а

тисячі вкладників кредитних спілок уже більше трьох років не можуть забрати свої гроші за депозитами і відсотки на них.

Вкладниками кредитних спілок є, як правило, люди похилого віку (діти війни), котрі повірили, що їхні гроші будуть під захистом органу державної виконавчої влади.

Я вважаю, що ситуацію, яка склалася в системі кредитних спілок, спровокував неякісний закон № 2908-III від 20.12.2001 р. Він практично не містить механізмів захисту вкладів за депозитами. Крім того, Верховна Рада так і не спромоглася за десять років прийняти закон про фонд гарантування вкладів кредитних спілок. Шахраї це швидко зрозуміли. Тому кількість кредитних спілок стрімко зростала і досягла кількох сотень по Україні. А порушення кредитними спілками законодавства про фінансові послуги просто вражає. Це — привласнення службовими особами кредитних спілок коштів вкладників, які видавались за підробленими кредитними договорами на підставних осіб, відсутність більшості первинних документів, оригіналів кредитних договорів, електронна база спілок не містить інформації стосовно надання кредитів.

Постраждалі від злочинних дій певних кредитних спілок зверталися до Держфінпослуг України з проханням відшкодувати збитки. Відповідь одна — ліцензії скомпрометованих спілок анульовані, а ви маєте право звертатись до суду. Але проблемні кредитні спілки або банкрути, або зникли взагалі. То хто ж у цій державі захистить вкладників кредитних спілок? Коаліція, опозиція, засоби масової інформації, уряд чи Президент?..

Леонід КАПУСТА,
пенсіонер.
Немішаєве
Київської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

Поліська мавка.

Фото Людмили ХВОЇ.

Бобровиця Чернігівської області.

Листи читала Ірина ШАТРОВА

Товариство з обмеженою відповідальністю "БРЮС" (код ЄДРПОУ 32608279; місцезнаходження: 43023, Волинська область, м. Луцьк, вул. Єршова, 11) повідомляє про прийняття рішення про ліквідацію Товариства та призначення ліквідатора - Чуба Дмитра Васильовича (ІПН 3021202056; паспорт серія СК №962169, виданий Ірпінським МВ ГУ МВС України в Київській області 27.11.1998 року, зареєстрований: 08200, Київська область, м. Ірпінь, вул. Гагаріна, буд.15, кв.39), на підставі Протоколу загальних зборів учасників №31 від 23.09.2011 року, про що державним реєстратором Виконавчого комітету Луцької міської ради Волинської області 23.09.2011 року внесено запис до ЄДР.

Заяви кредиторів Товариства направляються в строк до 30 листопада 2011 року за адресою: 43023, Волинська область, м. Луцьк, вул. Єршова, буд. 11.

У заяві зазначаються: повне найменування і поштові реквізити кредитора претензії; обставини, на підставі яких пред'явлено заяву; докази, що підтверджують ці обставини; вимоги кредитора; сума заявлених вимог та її розрахунок, якщо претензія підлягає грошовій оцінці; платіжні реквізити кредитора претензії; перелік документів, що додаються до заяви, а також інших доказів.

Виплата грошових сум кредиторам Товариства провадиться у порядку черговості, встановленої статтею 112 Цивільного кодексу України, відповідно до проміжного ліквідаційного балансу, починаючи від дня його затвердження, за винятком кредиторів четвертої черги, виплати яким провадяться зі спливом місяця від дня затвердження проміжного ліквідаційного балансу.

У разі відмови Ліквідатора у задоволенні вимог кредитора або ухилення від їх розгляду кредитор має право до затвердження ліквідаційного балансу Товариства звернутися до суду із позовом до Ліквідатора. За рішенням суду вимоги кредитора можуть бути задоволені за рахунок майна, що залишилося після ліквідації Товариства.

Вимоги кредитора, заявлені після спливу строку, встановленого для їх пред'явлення, задовольняються з майна Товариства, яку ліквідовують, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, заявлених своєчасно.

Вимоги кредиторів, які не визнані Ліквідатором, якщо кредитор у місячний строк після одержання повідомлення про повну або часткову відмову у визнанні його вимог не звертався до суду з позовом, вимоги, у задоволенні яких за рішенням суду кредиторові відмовлено, а також вимоги, які не задоволені через відсутність майна Товариства, що ліквідується, вважаються погашеними.

В разі недостатності у Товариства, що ліквідується, грошових коштів для задоволення вимог кредиторів Ліквідатор здійснює продаж майна Товариства.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 22.09.2011 р. по справі № 5023/3828/11 товариство з обмеженою відповідальністю "Кронос" (ЄДРПОУ 32870581, адреса: м. Харків , вул. Новгородська, 11) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Івлєву Наталію Андріївну (ліц. АВ № 499145 від 02.02.2010 р.; адреса: 61047, м. Харків, вул. С. Тархова, 5, кв. 9, тел. 067-902-72-57).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР". На аукціон для продажу виставляються активи ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР", які не використовуються у виробничої діяльності підприємства, а саме - Будівля дільниці №4, яка розташована за адресою: Донецька область, м. Кіровське, вул. Шахтарська, 2, 1953р., початкова ціна продажу - 15 281,48грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1528,15грн. З додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00год. 24 жовтня 2011р. Аукціон відбудеться 31жовтня 2011р. об 11-00год. на Донецької філії товарної біржі "ИННЭКС" за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5, тобто після 30 календарних днів з дати публікації інформації у газеті "Голос України".Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ "Шахтарське виробничо-торгівельне об'єднання "ШАТР". **Довідки за телефонами:** 304-37-21, 304-77-83.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького) від 07.09.2011 року у справі № 44/195-б Відкрите акціонерне товариство "Укрцемекспорт" (02002, м. Київ, вул. Марини Раскової буд. 23, к. 730, код ЄДРПОУ 30604885) р/р 26004012818335 в АТ " Укрексімбанк" у м. Києві, МФО 322313, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нечаєнка Олега Олександровича (ліцензія АГ № 594856 від 14.04.2011 р.).

Адреса для кореспонденції: 19800, Черкаська область, смт. Драбів, вул. Гагаріна, буд. 114, кв. 54.

ПрАТ "Страхова Компанія "УНІКА" повідомляє, що бланки суворої звітності по Обов'язковому страхуванню цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів на умовах міжнародної системи автострахування "Зелена карта" UA080 №5856349, 5856353, 5992701, 5992702, 5992703, 5992704, 5992705, 5992706, 5992707, 5992708, 5992709, 5992710, 6152727, 6152763, 6152764, 6152766, 6152767, 6152768, 6152769, 6673576, 6673577, 6673578, 6673579, 6673580, 7149631, 7149659, 7149660, 7375391, 7375392, 7375393, 7375394, 7375398, 7375399, 7375403, 7375406, 7375407,7375410, 7378471, 7378472. 7378474, 7378475, 7378476, 7378477, 7378478, 7378479, 7378480, 7590402, 7590403, 7590404, 7590405, 7590406, 7590407, 7590408, 7590409, 7590410, 7590411, 7590412, 7590413, 7590414, 7590415, 7590416, 7590417, 7590418, 7590419, 7590420 вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської обл. від 20.09.2011 р. по справі № 24/5005/11880/2011 ТОВ "ТИТАН—САН" (код ЄДРПОУ 34884067) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Ширшову Наталію Володимирівну. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 51280, с.Знаменівка, Н-ський р-н, Дніпропетровська обл., вул. Жукова, буд. 1 А.

Постановою господарського суду Харківської області від 20 вересня 2011р. по справі № 5023/5981/11 фізичну особу - підприємця Нісінова Сергія Михайловича (адреса: м.Харків, пров. Кривоконевський, буд.3/58 ІПН 2129219232) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Салахутдинова Дмитра Володимировича (Ліцензія серія АВ №470430 від 14.05.2010р.; поштова адреса: 61003, м. Харків, а/с 178). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Дн-ської обл. від 20.09.2011 р. по справі № 24/5005/11878/2011 ТОВ "ДОК 2" (код ЄДРПОУ 36962403) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Круль Леоніда Вікторовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м.Дніпропетровськ, вул.. Юних Ленінців, буд. 10, кв. 47.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 20.09.2011р. по справі № 24/5005/11879/2011 ТОВ "МАКРОПОЛІС" (код ЄДРПОУ 35164782 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Матвійчук Олега Миколайовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Виконкомівська, буд.11.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул.Шаумяна,4)

- постановою від 02.09.2011 року по справі № 21/5009/4929/11 Товариство з обмеженою відповідальністю "Порталпром" (ЄДРПУ 36839917, 69032, м. Запоріжжя, пр. Леніна, б.216, р/р в ПАТ "Актабанк", МФО 307394);
- постановою від 09.09.2011 року по справі № 26/5009/5092/11 Приватне підприємство "Промислово Будівельна Компанія "Компаньон" (ЄДРПОУ 34947797, 69035, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, б. 80, р/р в ПуАТ "СЕБ Банк", МФО 300175); визнанні банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Мартиненко Наталію Михайлівну (Поштова адреса: 69006, п/в №6, а/с № 3962, м.Запоріжжя). Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Кіровоградської області, постановою від 8 вересня 2011 року у справі № 2/76, визнав товариство з обмеженою відповідальністю "Агро - Віка Д" банкрутом (код ЄДРПОУ 35182768, юридична адреса: 28500 вул. Войкова, 21, м. Долинська, Кіровоградської області) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором підприємства-банкрута призначено арбітражного керуючого Салатова С. В., ліцензія АВ № 470276 від 16 березня 2010 року (адреса: м. Кіровоград, вул. Глинки, 2 (видавництво) тел./факс (0522) 33-05-01).

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою по справі № 5023/1000/11 визнав ТОВ "Теплоквар" (код ЄДРПОУ 31798274, зареєстроване 17.01.2002 р. у виконавчому комітеті Харківської міської ради за адресою: м. Харків, вул. Каштанова, буд. 14) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кардаша Сергія Леонідовича (ліцензія серії АВ № 521527 від 09.07.2010 р.). Адреса для кореспонденції: пл. Жовтнева, буд. 7, кв. 95, м. Куп'янськ, Харківської обл., 63705.

Товариство з обмеженою відповідальністю "ГЛОБУС ДЕВЕЛОПМЕНТ" (код ЄДРПОУ 32396506; місцезнаходження: 43023, Волинська область, м. Луцьк, вул. Єршова, 11) повідомляє про прийняття рішення про ліквідацію Товариства та призначення ліквідатора - Чуба Дмитра Васильовича (ІПН 3021202056: паспорт серія СК №962169, виданий Ірпінським МВ ГУ МВС України в Київській області 27.11.1998 року, зареєстрований: 08200, Київська область, м. Ірпінь, вул. Гагаріна, буд.15, кв,39), на підставі Протоколу загальних зборів учасників №22 від 23.09.2011 року, про що державним реєстратором Виконавчого комітету Луцької міської ради Волинської області 23.09.2011 року внесено запис до ЄДР.

Заяви кредиторів Товариства направляються в строк до 30 листопада 2011 року за адресою: 43023, Волинська область, м. Луцьк, вул. Єршова, буд. 11.

У заяві зазначаються: повне найменування і поштові реквізити кредитора претензії; обставини, на підставі яких пред'явлено заяву; докази, що підтверджують ці обставини; вимоги кредитора; сума заявлених вимог та її розрахунок, якщо претензія підлягає грошовій оцінці; платіжні реквізити кредитора претензії; перелік документів, що додаються до заяви, а також інших доказів.

Виплата грошових сум кредиторам Товариства провадиться у порядку черговості, встановленої статтею 112 Цивільного кодексу України, відповідно до проміжного ліквідаційного балансу, починаючи від дня його затвердження, за винятком кредиторів четвертої черги, виплати яким провадяться зі спливом місяця від дня затвердження проміжного ліквідаційного балансу.

У разі відмови Ліквідатора у задоволенні вимог кредитора або ухилення від їх розгляду кредитор має право до затвердження ліквідаційного балансу Товариства звернутися до суду із позовом до Ліквідатора. За рішенням суду вимоги кредитора можуть бути задоволені за рахунок майна, що залишилося після ліквідації Товариства.

Вимоги кредитора, заявлені після спливу строку, встановленого для їх пред'явлення, задовольняються з майна Товариства, яку ліквідовують, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, заявлених своєчасно.

Вимоги кредиторів, які не визнані Ліквідатором, якщо кредитор у місячний строк після одержання повідомлення про повну або часткову відмову у визнанні його вимог не звертався до суду з позовом, вимоги, у задоволенні яких за рішенням суду кредиторові відмовлено, а також вимоги, які не задоволені через відсутність майна Товариства, що ліквідується, вважаються погашеними.

В разі недостатності у Товариства, що ліквідується, грошових коштів для задоволення вимог кредиторів Ліквідатор здійснює продаж майна Товариства.

Ухвалою від 07 квітня 2011 року у справі № 19/5007/7-Б/11 господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Цегельний завод "Стара Чорторія" (код ЄДРПОУ 34403326, місцезнаходження: 13122, Житомирська область, Любарський район, с. Стара Чорторія, вул. Цегельна,8, р/р 26009053109922 в Київському ГРУ "Приватбанку", МФО 321814).

Розпорядник майна: Алескерова Саміра Ільхамівна, ліцензія серії АВ № 547990 від 17.01.2011, поштова адреса: 12430, Житомирська область, Житомирський район, с. Станишівка, вул. Парникова, буд.3-А. Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30(тридцяти) днів з дня опублікування оголошення.

Приватне акціонерне товариство "Агроконтракт" (код ЄДРПОУ 20136032; місцезнаходження: 43023, Волинська область, м. Луцьк, вул. Єршова, 11) повідомляє про прийняття рішення про ліквідацію Товариства та призначення ліквідатора - Єльчика Олега Миколайовича (ІПН 2927102895; паспорт серія СН №087808, виданий Харківським РУ ГУ МВС України в м. Києві 18.04.1996 року, зареєстрований: місто Київ, вул. Ревуцького, буд. №44, кв. 413), на підставі Рішення акціонера №3 від 23.09.2011 року, про що державним реєстратором Виконавчого комітету Луцької міської ради Волинської області 23.09.2011 року внесено запис до ЄДР.

Заяви кредиторів Товариства направляються в строк до 30 листопада 2011 року за адресою: 43023, Волинська область, м. Луцьк, вул. Єршова, буд. 11.

У заяві зазначаються: повне найменування і поштові реквізити кредитора претензії; обставини, на підставі яких пред'явлено заяву; докази, що підтверджують ці обставини; вимоги кредитора; сума заявлених вимог та її розрахунок, якщо претензія підлягає грошовій оцінці; платіжні реквізити кредитора претензії; перелік документів, що додаються до заяви, а також інших доказів.

Виплата грошових сум кредиторам Товариства провадиться у порядку черговості, встановленої статтею 112 Цивільного кодексу України, відповідно до проміжного ліквідаційного балансу, починаючи від дня його затвердження, за винятком кредиторів четвертої черги, виплати яким провадяться зі спливом місяця від дня затвердження проміжного ліквідаційного балансу.

У разі відмови Ліквідатора у задоволенні вимог кредитора або ухилення від їх розгляду кредитор має право до затвердження ліквідаційного балансу Товариства звернутися до суду із позовом до Ліквідатора. За рішенням суду вимоги кредитора можуть бути задоволені за рахунок майна, що залишилося після ліквідації Товариства.

Вимоги кредитора, заявлені після спливу строку, встановленого для їх пред'явлення, задовольняються з майна Товариства, яку ліквідовують, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, заявлених своєчасно.

Вимоги кредиторів, які не визнані Ліквідатором, якщо кредитор у місячний строк після одержання повідомлення про повну або часткову відмову у визнанні його вимог не звертався до суду з позовом, вимоги, у задоволенні яких за рішенням суду кредиторові відмовлено, а також вимоги, які не задоволені через відсутність майна Товариства, що ліквідується, вважаються погашеними.

В разі недостатності у Товариства, що ліквідується, грошових коштів для задоволення вимог кредиторів Ліквідатор здійснює продаж майна Товариства.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 07.09.2011 р. порушено провадження у справі № 29/5005/10561/2011 про банкрутство Приватного підприємства ""Агро-Експорт"" (м. Жовті Води, Дніпропетровської області, вул. Будьонного, 88, код ЄДРПОУ 30009788) р/р 2600530143303 в філії "Відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Дніпропетровськ".

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Тритяка Олега Миколайовича (51900, м. Дніпродзержинськ, вул. Г.Романової, буд.6, кв.27, тел. (097) 9161638, ліцензія серії АГ № 594786 від 04.04.2011 року).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 22.09.2011 р. порушив провадження по справі № 5023/6820/11 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Пріоритет-інтер" (ЄДРПОУ 32826967, адреса: 63200, Харківська обл., Нововодолазький р-н, смт. Нова Водолага, вул. Гагаріна, буд. 1, офіс 305; р/р 26001301001319 у банку "Демарк", м. Чернігів, МФО 353575) та введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Драліна Андрія Володимировича (ліц. АВ № 499053 від 16.12.09 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від публікації оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, буд. 4) ухвалою від 09.09.2011 року порушено провадження у справі № 25/5009/5375/11 про банкрутство ТОВ "ВТП "Південноукраїнська вогнетривка компанія" (код ЄДРПОУ 33985758, 69006, м. Запоріжжя, вул. Портова, буд. 19, п/р № 26005976713177 в філії ЗАТ "ПУМБ", МФО 313623) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Боброва Дениса Леонідовича (ліцензія серії АВ № 347222, адреса: 69093, м. Запоріжжя, вул. Звенигородська, буд. 6, кв. 78, тел. (097) 7924545). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048,м. Донецьк. вул. Артема,157) 22.08.2011р. по справі № 5/156б порушено справа про банкрутство ПП "Тандем" (ЄДРПОУ 32330309, юридична адреса : 87110, Донецька область, Тельманівський р-н., с. Старогнатівка, вул. Давидова,70, п/р 26003302441, Тельманівське відділення ВАТ "Ощадний Банк" смт. Тельманове, МФО 394460) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Афанасьєву Світлану Іванівну, ліцензія серії АВ № 307357 (адреса: 83058, м. Донецьк, вул. Арктики буд. 21, кв. 11, ідент. код 2461900286).

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16 від 09.09.2011 р. у справі № Б24/030-11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Атлант - М Азія" (адреса: 08132, Київська обл., м. Вишневе, вул. Промислова, 10, код ЄДРПОУ 33715630, р/р 26000398638301 в філії "ЦРУ" АТ "Банк "Фінанси та кредит", МФО 300937) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Авілова Сергія Вікторовича (адреса: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 29, кв.175, ліцензія АГ № 594785 від 05.04.2011 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПАРАД ПОРАД

№ 182 (5182) П'ЯТНИЦЯ, 30 ВЕРЕСНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями пройдуть короткочасні дощі. Вітер північно-східний, північно-західний, 5—12 м/с. Температура вночі на півдні та в центрі 6—16, на решті території 3—5 градусів тепла. Вдень у більшості областей 14—20 градусів, на Закарпатті та Правобережжі 21—24.

ЦЬОГО ДНЯ, 30 ВЕРЕСНЯ

■ **1472.** У Майнці Йоганном Гутенбергом надруковано першу книгу — Біблію. ■ **1791.** У Відні відбулася прем'єра останньої опери Моцарта "Чарівна флейта". ■ **1841.** Народився Михайло Петрович Драгоманов (пом. 1895), український історик і суспільний діяч. ■ **1928.** Англійський мікробіолог Олександр Флемінг оголосив про винаходження ним пеніциліну. ■ **1929.** Англійська служба "Бі-Бі-Сі" уперше провела телетрансляцію. ■ **1948.** Відбувся перший вільний політ вертольота Мі-1 конструкції ДКБ М. Л. Міля (льотчик-випробувач М. К. Байкалов).

АСТРОПРОГНОЗ НА 3—9 ЖОВТНЯ

Овни. Вам потрібно буде рішуче взятися за своє життя і проявити завзяття та старанність у всіх починаннях. Тоді удача й благополуччя як на роботі, так і вдома вам будуть забезпечені.
Сприятливі дні — 6, 7.
Несприятливі дні — 9.

Тельці. У родині й стосунках із близькими пануватимуть спокій і гармонія. Дні на роботі будуть насичені подіями й змінами на краще.
Сприятливі дні — 4, 7.
Несприятливі дні — 3.

Близнюки. Розраховуйте на свої знання та вміння, обзаведіться друзями, які підтримають у складній ситуації, щоб прийдешні зміни вам були тільки на радість.
Сприятливі дні — 4, 6.
Несприятливі дні — 7.

Раки. Проявіть кмітливість і природжену мудрість у діловій сфері. Розібратися в особистих стосунках допоможуть підказки внутрішнього світу.
Сприятливі дні — 4, 7, 8.
Несприятливі дні — 5.

Леви. Ви знову ризикуєте встряти в колотнечу. Але для того, щоб діяти розумно й цілеспрямовано і в остаточному підсумку досягти чогось конкретного, вам потрібно на час зупинитися та вивчити ситуацію.
Сприятливі дні — 3, 5, 9.
Несприятливі дні — 4.

Діви. Будьте уважні, щоб не упустити шанс, який незабаром матимете. Потрібно буде проявити всі свої навички й вправність, щоб обладодити вигідну справу й вийти сухим із води.
Сприятливі дні — 3, 9.
Несприятливі дні — 8.

Терези. Будьте прихильніші до інших людей, прощайте їхні помилки й допомагайте, у міру можливості. Наприкінці тижня перед вами можуть відкритися нові обрії.
Сприятливі дні — 3, 4, 6.
Несприятливі дні — 8.

Скорпіони. Ви вирушите в напрямку досягнення матеріальних цінностей, вашою головною ідеєю стане збагачення, а також досягнення всіляких мирських благ, влади, впливу.
Сприятливі дні — 3, 5, 9.
Несприятливі дні — 8.

Стрільці. Ідеї битимуть із вас ключем, головне — встигнути все записати або запам'ятати, щоб потім реалізувати. Енергії і сил досить, щоб з натиском прокласти собі дорогу в майбутнє.
Сприятливі дні — 4, 6.
Несприятливі дні — 8.

Козероги. Вам слід зібратися із силами. Що потрібно робити — ви вже й так знаєте, а рішучості й досвіду у вас предостатньо.
Сприятливі дні — 5, 8.
Несприятливі дні — 4.

Водолії. Увесь цей тиждень буде сповнений гарного настрою і відчуття свята. Можливі посиденьки із друзями, які принесуть радість.
Сприятливі дні — 3, 8, 9.
Несприятливі дні — 5.

Риби. Початок тижня ознаменований вашою тріумфальною ходою. Ви багато чого досягли й можете поділитися досвідом з іншими.
Сприятливі дні — 3, 5, 6.
Несприятливі дні — 8.

М'який смуток золотої осені

ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЛІКНЕП

Коли погода гнітить, і здається, що нічого хорошого чекати не варто, починають говорити про осінню депресію. А все тому, що ласкавого сонця стає дедалі менше, дні коротшають, а ночі настають швидше. Осінь — кінець року, і до дзвінкої, повної радісних очікувань і сподівань весни ще далеко, як і до наступної відпустки.

Сезонну депресію характеризує зміна настрою — від радісного, оптимістичного, до пригніченості, апатії. Турбує безсоння, сонливість, млявість. Немає бажання вчитися або працювати, навіть займатися улюбленою справою й бачити дорогих серцю людей. Таку депресію треба не допускати й успішно переборювати найменші її симптоми.

➩ Якщо ви не встигли відпочити, набратися сил улітку, проводьте вихідні у тихому селі, у лісі, на березі річки, у міському парку. Відкрийтеся природі, відчуйте себе її частиною: спостерігайте за хмарами, рослинами, собаками, кішками, прислухайтеся до співу птахів, як шумить листя.

➩ Посміхайтеся своєму відображенню у дзеркалі, своїм близьким і незнайомим людям, будьте доброзичливими — й світ привітно посміхнеться вам. Бажано уникати або обмежувати спілкування з неприємними людьми, витримуйте нейтралітет, не допускайте дратівливості.

➩ Спробуйте переключити увагу від себе — сумного на іншого члена родини чи друга, його проблеми. Займіться творчістю, пограйте на музичному інструменті, візьміть у руки фарби, змайструйте щось вдома, влаштуйте прибирання.

➩ Слухайте приємну музику, переглядайте тільки ті телепередачі та фільми, які піднімають настрій, заспокоюють, читайте те, що цікаво. Експериментуйте в одязі й зачісці — вогник азарту може вивести вас з нудьги.

➩ Почніть робити зарядку або займіться спортом: так ви не тільки зміцните свою імунну систему перед сезоном застуд і грипу, а й одержите заряд позитивних відчуттів.

Тепла золота осінь відбивається тихим і м'яким смутком. Але тужливість загострюється в період хмурої й мрячної погоди. Поставтесь до цього, як до тимчасової незручності. Будьте впевнені: похмурі, дощові дні обов'язково зміняться сонячними й теплими. Продовжити літо у своїй душі багато в чому до снаги нам самим.

Однак у деяких випадках депресія набирає тяжких форм, із чим самому впоратися нелегко. Тому, якщо через два-три тижні ситуація не поліпшиться й симптоми нудьги не зникнуть, зверніться по допомогу до фахівця.

Тетяна ГУРЛЄВА,
психолог.

Колаж
Анни ВОЛОСОВСЬКОЇ.

«Вищий пілотаж» Людмили Козакевич

СМАЧНОГО!

Одним із вищих пілотажів для куховарки вважається печена птиця. «Приготувати смачно курку — не проблема, а ось вишукано, нестандартно і навіть гоноровo представити блюдо — оце і є найвищий пілотаж», — вважає Людмила Козакевич із села Сатиїв Дубенського району.

Людмила Козакевич зі своїми смачними витворами.

— Печену курку можна прикрасити, тут суцільна імпровізація, — каже господиня. — Тим паче на свято. У мене виник задум створити сільських юнака з юнкою. Він — у брилі. Вона — у чепчику. Голови в обох — із помаранчів. Калина перебрала на себе роль намиста, маслини — гудзиків, морквина — носа, виноградини — очей. Для більшої імпрези — курчата та «яйця фаберже». Вони — заливні, тож усередині можна якусь «родзинку» влаштувати. Одне слово, якщо порівняти всю цю ідилію зі звичайнісінькою курячою тушкою, то, на мою думку, набагато краще смакуватиме стилізована курка.

У Людмили Козакевич багато способів приготування печеної курки. Але одним, найулюбленішим, вона вирішила поділитися з читачами «Голосу України»:

— Курку добряче натерти зовні і всередині сіллю і свіжомеленим перцем, лишити на годинку. Далі — у глибоке деко викласти порізані кружальцями апельсини, всередину курки покласти чебрець із гілочками, так само апельсини, вкласти курку на подушку з цитрусових, збризнути хересом, полити ним апельсини і додати трішки води, щоб вони не горіли. Поставити у піч, розігріту до 160 градусів приблизно на дві години. Ступінь готовності курки перевіряється легким потріскуванням. Коли вона вже майже дійшла до кондиції, витягаємо її, змащуємо рідким медом і повертаємо у піч на останні 10—15 хвилин. А потім — обов'язкове прикрашання. У такий спосіб чином з курки виходить красуня чи модниця, стіл на кухні стає своєрідним подіумом. Приємно споглянути і приємно скуштувати. Спробуйте.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

І стане цвях слухняним

ГОСПОДАРЮ НА ЗАМІТКУ

Щоб дошка не потріскалася, коли в її край забивається цвях, треба попередньо ущільнити в місці забивання деревину кількома ударами молотка по пробивачу.

■ Якщо деревина тверда, можна попередньо просвердлити отвір на половину товщини дошки, а потім прибивати цвях.

■ Цвях легко забити навіть у найтвердіше дерево, якщо вістря його змазати милом або вмочити в олію.

■ Щоб краї фанери не сколювалися під час розпилювання, треба місце пропилювання змочити гарячою водою.

■ Якщо треба загострити ножиці, пострижіть ними п'ять-шість разів дрібний наждачний папір.

Ілля ІВАНОВ.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали:
Володимир КОРОЛЮК,
Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 21625
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»